

/ GAZETA / NIECH PRAWO ZAWSZE PRAWO ZNACZY

STYCZEŃ
01
2026

POLICYJNA

gazeta.policja.pl

nr 1 (61), ISSN 2719-8324

ZIMOWY DEKALOG

TAK
MINĄŁ ROK
s. 4

PRIORYTETY KOMENDANTA
GŁÓWNEGO POLICJI
s. 12

CZY TO KONIEC
OSOBY PODEJRZANEJ?
s. 22

PODSUMOWANIE ROKU

- 4 Prezydencja, mieszkaniówka, nowe zagrożenia i wykorzystane szanse

PRIORYTETY KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

- 12 Nic o nas bez nas – rozmowa z zastępcą dyrektora Gabinetu Komendanta Głównego Policji insp. Jadwigą Kubik

... ZAMIAST WSTĘPU

redaktorka, pisarka, publicystka
Elżbieta SITEK

redaktor, fotograf, sportowiec
Andrzej CHYLIŃSKI

Przychodzi taki moment – nieunikniony, kiedy trzeba się pożegnać, bo życie niesie nowy etap – zasłużoną emeryturę. A jeśli żegnamy się z kimś, kto przez lata był związany z policyjnym dziennikarstwem, współtworzył branżowe czasopisma, a nawet stał na czele redakcji, to takie pożegnanie jest jeszcze trudniejsze – przynosi świadomość, że odchodzi ktoś niezwykle cenny, kto zna bolączki formacji jak nikt inny. Elżbieta Sitek-Wasiak specjalizowała się w tematach dotyczących przestępczości zorganizowanej, służby kryminalnej i dziennikarstwie interwencyjnym. Wywiady przeprowadzała, nie bojąc się stawiać trudnych pytań, a Jej policyjne pitawale cieszyły się zawsze dużą popularnością wśród naszych czytelników. Solidna, rzetelna, terminowa – można było na Nią liczyć w kryzysowych momentach. Elu, dziękujemy za wszystkie wspólne lata. Praca z Tobą była dla nas zaszczytem.

Żegnamy też Andrzeja Chylińskiego – człowieka o niespożytej energii i imponującej wiedzy. Był wszędzie tam, gdzie działo się coś ważnego – swoim doświadczonym dziennikarskim piórem dokumentował m.in. ćwiczenia CPKP „BOA” czy kryzys migracyjny na wschodniej granicy Polski. Jako były olimpijczyk z Atlanty w chodzie sportowym, a obecnie trener olimpijczyków, dostarczał czytelnikom relacje ze sportowych turniejów policyjnych oraz z konkursów zawodowych, tłumaczył zawiłości policyjnej logistyki i statystyki. Był świetnym reportażyście – rozmowy z ludźmi i swoje obserwacje potrafił przekształcić w ciekawe artykuły. Rzadko spotyka się ludzi z taką pasją do zawodu – u Andrzeja ona nigdy nie gasła. Miał niewyczerpane źródło pomysłów na teksty, a z pozornie mało interesującego tematu potrafił stworzyć dziennikarski majstersztyk. Andrzeju, będzie nam brakować Twojej energii, uśmiechu i żywiołowych dyskusji podczas redakcyjnych kolegiów. Dziękujemy za wspólne lata.

Redakcja

BEZPIECZNE FERIE

- 16 Zimowy dekalog bezpieczeństwa

SZKOLENIE

- 20 Tropik-9. Pierwsza pomoc przedweterynaryjna

PRAWO

- 22 Czy to koniec „osoby podejrzanej”?

TYLKO SŁUŻBA

- 28 Pomagamy i chronimy

TRUDNE INTERWENCJE

- 30 Podejrzenie seksualnego wykorzystania dziecka

ZMIANY W UMUNDUROWANIU

- 36 Poprawki mile widziane

KAMPANIA SPOŁECZNA POLICJI

- 40 #SuperDzielnicy są wśród nas

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

- 43 Trzydzieści lat funkcjonowania sieci oficerów łącznikowych Policji

HISTORIA

- 44 Policyjne kalendarium

BEZPIECZEŃSTWO FINANSOWE

- 46 Policja i PKO Bank Polski łączą siły

49 KRAJ

- 51 ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA

ZOSTAŃ JEDNYM Z NAS

PRACA.POLICJA.PL

zdj. asp. Łukasz Kędziora

Okladka: Jacek Herok

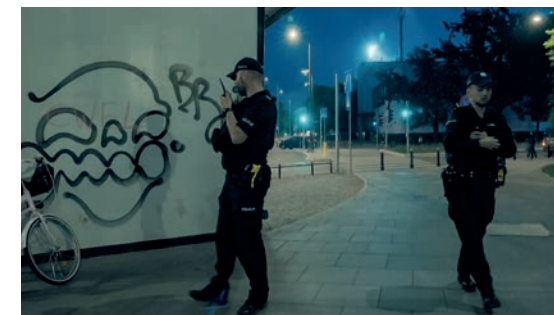
QR kod do podcastów „Gazety Policyjnej”, w których członkowie redakcji opowiadają o kulisach powstawania kolejnych numerów

PREZYDENCJA, MIESZKANIÓWKA, NOWE ZAGROŻENIA I WYKORZYSTANE SZANSE

ZEBRANE DANE ZA 2025 ROK NIE POZOSTAWIAJĄ WĄTPLIWOŚCI, ŻE POLICJA WYKONAŁA OGROMNĄ PRACĘ W WIELU OBSZARACH, OSIĄGAJĄC REKORDOWE REZULTATY. NIE STATYSTYKI I WYNIKI SĄ JEDNAK NAJWAŻNIEJSZE, LECZ FAKT, ŻE OBSERWUJEMY WYRAŹNY POSTĘP W KIERUNKU REALIZACJI WYZNACZONYCH CELÓW.

WZROST KADROWY I MIESZKANIÓWKA

Redukcja braków kadrowych była jednym z najważniejszych priorytetów na miniony rok. Wykorzystano wszystkie możliwe narzędzia i środki prowadzenia nowej polityki doboru. Zaowocowało to rekordową liczbą przyjęć do Policji, o czym świadczą dane:

- liczba złożonych podań wg stanu na dzień 31 grudnia 2025 r. wyniosła 34 444 (w tym 1010 byłych funkcjonariuszy);
- liczba przyjętych do służby w Policji funkcjonariuszy na podstawie art. 25 ustawy o Policji wyniosła 8509 (w tym 392 byłych policjantów);
- od 15 marca 2025 r. do 31 grudnia 2025 r. podanie o przyjęcie do służby w Policji przez platformę ePUAP złożyło 3156 osób;
- podanie do służby kontraktowej złożyły 374 osoby; zostało przyjętych 79 funkcjonariuszy.

Liczba wakatów w Policji zmniejszyła się w stosunku do roku 2024 o 27,7 proc. Na mocy ustawy budżetowej na rok 2025 przyznano 1800 dodatkowych etatów. W wyniku tych działań stan etatowy CBZC zwiększył się o 500 etatów, a w pozostałych jednostkach łącznie o 1300 etatów.

Summa summarum stan etatowy na dzień 31 grudnia 2025 r. to 102 288 funkcjonariuszy pełniących służbę w Policji.

Tak dobry wynik to połączenie przyjętych rozwiązań wykorzystujących różne formy komunikacji i prawnych decyzji. Pomocne stały się rozwiązania przyjęte w aktach prawnych dotyczących doboru do służby w Policji, tj. przede wszystkim w ustawie z 1 października 2024 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z utworzeniem oddziałów o profilu mundurowym oraz ułatwieniem powrotu do służby w Policji i Straży Granicznej (Dz. U. poz. 1562) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 14 lutego 2025 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby w Policji (Dz. U. poz. 248). Wdrożono też elementy marketingu społecznego, w tym stronę <https://praca.policja.pl/rdp/> z ważnymi informacjami na temat rekrutacji. W szkołach ponadpodstawowych

utworzono oddziały o profilu mundurowym, przygotowujące uczniów do procesu rekrutacji i podjęcia służby w Policji, ale efekty widoczne będą dopiero w roku szkolnym 2028/2029. W planie są dalsze prace nad utworzeniem usługi wykorzystującej technologię Chatbot, która będzie uzupełnieniem ogólno-polskiej infolinii.

Mieszkaniówka, czyli świadczenie mieszkaniowe wprowadzone od 1 lipca 2025 r. uprawniające do zwolnionej z podatku wypłaty od 900 zł do 1800 zł miesięcznie, zależnie od miejsca zamieszkania lub pełnienia służby, zdecydowanie zwiększyło atrakcyjność służby.

Innym rodzajem pomocy było uruchomienie telefonicznej Linii Wsparcia dla Funkcjonariuszy i Pracowników Służb Mundurowych, Ratownictwa Medycznego i ich Rodzin (całodobowy nr tel. 800 702 430).

ROZWÓJ BAZY SZKOLENIOWEJ

Rosnące zainteresowanie służbą w Policji wymusza konieczność zapewnienia optymalnej liczby miejsc szkoleniowych, więc kontynuowano inicjatywę utworzenia dodatkowych jednostek szkoleniowych wspierających proces dydaktyczny. Utworzono Ośrodek Szkolenia Policji w: Lublinie, Poznaniu z s. w Gnieźnie oraz Gdańsku. Jednostkom szkoleniowym powierzono do realizacji programy szkolenia zawodowego podoficerskiego i aspiranckiego oraz wybrane programy doskonalenia zawodowego centralnego prowadzonego w formie kursów specjalistycznych.

Potrzeby są jednak jeszcze większe, planowane więc jest m.in. utworzenie Ośrodka Szkolenia Policji w: Szczecinie, Opolu oraz Gorzowie Wlkp. z s. w Zielonej Górze. Dodatkowo wstępnie rozpoznano możliwości organizacyjno-logistyczne dotyczące utworzenia ośrodków szkolenia Policji w Radomiu, Rzeszowie i we Wrocławiu.

W 2025 r. rozpoczęto także działania mające na celu reorganizację Centrum Szkolenia Policji w Legionowie oraz utworzenie

specjalistycznej Szkoły Policji Ruchu Drogowego w Sie-radzu na bazie istniejącego tam od lat ośrodka szkolenia Policji. Rozpoczęto również szkolenia zawodowe oficer-skie w modelu hybrydowym.

BEZPIECZNIE

NA POLSKICH DROGACH

To był najbezpieczniejszy rok na naszych drogach i jednocześnie ogromna skala działań prewencyjnych. Odnotowano najmniejszą liczbę ofiar śmiertelnych wypadków drogowych. Funkcjonariusze ruchu drogowego:

- przeprowadzili 8 119 480 kontroli uczestników ruchu;
- wykonali 17 859 504 badania trzeźwości;
- zatrzymali 92 274 kierujących pod wpływem alkoholu;
- ujawnili 2 512 502 wykroczenia związane z przekroczeniem prędkości; w tym 26 485 przypadków przekroczenia prędkości o ponad 50 km/h w terenie zabudowanym.

W 2025 r. na polskich drogach doszło do 21 000 wypadków drogowych, co oznacza spadek o 2,4 proc. w porównaniu z 2024 r. W zdarzeniach tych śmierć poniosło 1651 osób, czyli o 12,9 proc. mniej niż rok wcześniej. Liczba osób rannych wyniosła 24 715 (spadek o 0,3 proc.).

Kolejna rekordowa liczba to kontrola 17 902 284 badań kierujących na zawartość alkoholu w organizmie, co stanowi wzrost o 11,6 proc. w porównaniu z poprzednim rokiem. Ujawniono 95 262 nietrzeźwych kierujących, co w porównaniu z 2024 r. oznacza wzrost o 2938. W 2025 r. doszło do 1141 wypadków spowodowanych przez kierujących pod działaniem alkoholu, co oznacza spadek o 7,2 proc. W zdarzeniach tych zginęły 124 osoby (spadek o 29,5 proc.), a 1439 osób zostało rannych.

Nadmierna prędkość nadal pozostaje jedną z głównych przyczyn wypadków drogowych. W 2025 r. policjanci ujawnili 2 514 224 przypadki przekroczenia dopuszczalnej prędkości, co stanowi wzrost o 3,8 proc.

ROZWOJOWE INWESTYCJE

W 2025 r. w ramach zawartych umów na dostawy sprzętu transportowego wydatkowano środki finansowe w łącznej wysokości 641,9 mln zł, w tym 60 mln zł to wartość samochodów, które zostaną dostarczone w 2026 r. W ubiegłym roku do jednostek Policji trafiły 2952 szt. pojazdów o wartości ok. 581,9 mln zł. Zakupy objęły:

- 834 szt. samochodów osobowych oznakowanych;
- 1259 szt. samochodów osobowych nieoznakowanych;
- 310 szt. samochodów typu furgon oznakowany;
- 206 szt. samochodów typu furgon nieoznakowany;
- 63 szt. samochodów osobowo-terenowych oznakowanych;
- 108 szt. samochodów osobowo-terenowych nieoznakowanych;
- 80 szt. pojazdów specjalistycznych (do przewozu psów służbowych, lekkie transportery opancerzone oraz pojazdy wsparcia działań Policji);

- 92 szt. innego sprzętu transportowego (łódzie, samochody ciężarowe / lawety oraz autobusy).

W 2025 r. zrealizowano zakupy z zakresu uzbrojenia i techniki policyjnej na łączną kwotę ok. 113,5 mln zł, w tym m.in:

- 1429 szt. broni palnej (m.in. pistolety samopowtarzalne – 1032 szt., pistolety maszynowe 9 mm – 229 szt., karabiny wyborowe 7,62 mm – 25 szt., karabinki szturmowe 5,56 mm HK 416 – 130 szt.);
- 1600 kpl. masek przeciwgazowych z filtropochłaniaczami;
- 11 843 kpl. kamizelek kuloodpornych (9750 kpl. kamizelek kuloodpornych kamuflowanych, 1764 kpl. kamizelek kuloodpornych Plate Carrier, 329 kpl. kamizelek kuloodpornych zintegrowanych);
- 3480 szt. hełmów odłamko- i kuloodpornych;
- 85 kpl. paralizatorów elektrycznych;
- 16 kpl. bezzałogowych statków powietrznych z ukończeniem;
- 9 kpl. zestawów hydraulicznych wyważeniowych różnego typu;
- 2 kpl. przenośnych zestawów / systemów do mobilnej transmisji wideo w czasie rzeczywistym w jakości FULL HD;
- 25 643 950 szt. amunicji różnego typu i kalibru.

Zrealizowane zostały również zakupy poszczególnych przedmiotów umundurowania służbowego i ćwiczebnego oraz wyposażenia specjalnego na łączną kwotę 70,06 mln zł.

Wśród najważniejszych zakończonych inwestycji należy wymienić:

- budowę siedziby CBZC Zarządu w Szczecinie;
- przebudowę wraz z dostosowaniem obiektu do potrzeb użytkownika CBZC Zarządu w Poznaniu;
- przebudowę obiektu KMP w Gdańsku;
- budowę i przebudowę budynków KPP w Opatowie;
- zakup nieruchomości budowlanej KPP w Ostrzeszowie;
- budowę nowej siedziby KP w Kraśniku w systemie modułów 3D;
- modernizację budynku administracyjnego CBZC Zarządu w Białymstoku;
- rozbudowę i przebudowę KPP w Otwocku;
- budowę nowej siedziby V KP w Krakowie;
- zakup nieruchomości zabudowanej i niezabudowanej CBZC Zarządu w Bydgoszczy.

W Biurze Ruchu Drogowego KGP w 2025 r. rozpoczęła się realizacja dwóch z pięciu projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej w ramach programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021–2027 (FENIKS).

W związku z tym rozpoczęto dostawę 700 laserowych mierników prędkości z rejestracją obrazu LTI 20/20 TruCam II, a także realizację instruktaży dla 1400 funkcjonariuszy z zakresu obsługi dostarczonych urządzeń.

SŁUŻBA PREWENCYJNA

W 2025 r. policjanci służby prewencyjnej:

- zrealizowali ponad 5,2 mln służb o charakterze patrolowo-intewencyjnym i obchodowych;
- przeprowadzili ponad 5,3 mln interwencji, w tym blisko 30 tys. dotyczących przemocy w rodzinie „Niebieskie Karty”;
- zatrzymali ponad 116 tys. sprawców przestępstw na gorącym uczynku lub w bezpośrednim pościgu;
- ujawnili blisko 110 tys. osób poszukiwanych;
- ujawnili ponad 1700 poszukiwanych pojazdów;
- udzieliłi około 60 tys. pomocy i asyst uprawnionym organom;
- wykonali ponad 3,6 mln wywiadów i ustaleń;
- w związku z działaniami wylegitymowali ponad 11 mln osób;
- ujawnili ponad 7,8 mln wykroczeń;
- zrealizowali blisko 110 tys. konwojów, w ramach których przetransportowali niemalże 140 tys. osób, pokonując ponad 10 mln km, w tym 394 to konwoje zagraniczne;
- w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych umieścili ponad 230 tys. osób, w tym ok. 54 tys. w celu wytrzeźwienia;
- w policyjnych izbach dziecka umieszczono ponad 2600 nieletnich.

W samym 2025 r. w aplikacji Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa zgłoszono 711 tysięcy zagrożeń (1950/doba).

Do służby wstąpiło 185 psów służbowych, zastępując 110 psów odchodzących na emeryturę. Zakupiono też 4 konie.

W 2025 r. Komenda Główna Policji rozpoczęła międzynarodowy projekt **TROPIK-9** (Taktyka, Rozpoznanie, Ochrona, Poszukiwanie, Identyfikacja, Kształcenie) realizowany z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2021–2027.

POLICYJNE ZABEZPIECZENIA I NOWE ZAGROŻENIA

Rok 2025 został zdominowany przez trzy główne przedsięwzięcia: sprawowanie przez Polskę prezydencji w Radzie Unii Europejskiej, wybory prezydenckie i działania związane z zagrożeniem hybrydowym ze strony Białorusi i Rosji.

W okresie sprawowania prezydencji:

- zabezpieczono 520 (oficjalnych) spotkań i wydarzeń;
- zrealizowano 585 eskort policyjnych;
- zabezpieczono 239 przejazdów;
- nad bezpieczeństwem czuwało ponad 66 000 policjantów.

Ostatni rok to również nowe zagrożenia. W sytuacji, gdy 10 września 2025 r. doszło do pojawienia się bezzałogowych statków powietrznych na terenie Polski, na polecenie Komendanta Głównego Policji został ogłoszony alarm w trzech województwach, w których doszło do zdarzenia, i ponad 13 tys. policjantów pozostawało w gotowości. Kolejne zagrożenia, które wystąpiły przy infrastrukturze kolejowej, uruchomiły policyjną operację pod kryptonimem „Tor”, wspólnie ze Strażą Ochrony Kolei.

Bezpieczeństwo zapewniło również policyjne lotnictwo, które obecnie dysponuje 14 śmigłowcami (5 śmigłowcami typu S-70i Black Hawk, 7 śmigłowcami typu Bell-407GXi i 2 śmigłowcami typu Bell-206). Policyjni lotnicy w ubiegłym roku brali udział w 20 transportach organów do przeszczepu, przeprowadzili ponad 100 działań poszukiwawczo-ratowniczych, gasili Biebrzański Park Narodowy, a ostatnio uczestniczyli także w sytuacji związanej z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i udrożnienia linii kolejowej przez zalegający na drzewach śnieg. W 2025 r. policyjni lotnicy wykonali łącznie 2668 lotów.

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Hasłem przewodnim polskiej prezydencji było „Bezpieczeństwo, Europo!“. W czasie trwania prezydencji przedstawiciele BMWK KGP wzięli udział w 24 posiedzeniach grup roboczych Rady UE w Brukseli, 13 spotkaniach krajowych, 11 spotkaniach zagranicznych i 5 posiedzeniach prowadzonych w formule online. Jednym z nich była organizacja nieformalnego spotkania szefów policji oraz posiedzeń zarządów dwóch agencji unijnych – Europolu i Cepolu, podczas których omawiano przyszłość Europolu w kontekście wzmocnienia jego roli i mandatu. Jest to szczególnie istotne w obliczu wojny trwającej na Ukrainie i przewidywanych scenariuszy dla bezpieczeństwa europejskiego po jej zakończeniu.

Podczas jednego z posiedzeń Komendant Główny Policji wspólnie z dyrektorem wykonawczą Europolu podpisali porozumienie dotyczące opracowanej przez polską Poli-

cję aplikacji FAVI (Forensic Aid for Vehicle Identification), która wspiera walkę z przestępczością samochodową. Odbyło się także posiedzenie szefów biur SIRENE i punktów kontaktowych zajmujących się wymianą informacji kryminalnych. Trwały też prace nad strategią Unii Europejskiej w zakresie walki z przestępczością narkotykową i w zakresie planu działań na lata 2026–2030. W trakcie 68. sesji plenarnej Komisji ds. Narkotyków (CND) ONZ **w Wiedniu przyjęto pierwszą polską rezolucję dotyczącą bezpieczeństwa funkcjonariuszy zajmujących się zwalczaniem nielegalnych laboratoriów narkotykowych.**

W trakcie prezydentury został również opublikowany raport SOCTA 2025 (Serious and Organised Crime Threat Assessment – Zagrożenie poważną i zorganizowaną przestępczością). Na jego podstawie na poziomie unijnym wypracowano założenia nowego czteroletniego cyklu EMPACT na lata 2026–2029, który rozpoczął się 1 stycznia 2026 r.

Zatrzymanych zostało (kanałem SIS i Interpolu) **1300 osób poszukiwanych międzynarodowo** m.in. w takich krajach, jak Dominikana, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Kirgistan, Panama, Cypr Północny czy Wyspa Mann. Jest to tendencja wzrostowa względem poprzednich lat.

W minionym roku BMWP KGP odebrało 756 zgłoszeń dotyczących wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia, w tym **218 ustalonych osób faktycznie wymagało pomocy.** Policja kontynuowała także uczestnictwo w trzech misjach cywilnych UE, tj. Eulex Kosowo, EUMM w Gruzji i EUMA Armenia, delegując do tych krajów łącznie 130 funkcjonariuszy.

AKCJE SPECJALISÓW

W ubiegłym roku policyjni kontrterrorysty realizowali liczne działania o charakterze krajowym i międzynarodowym. Szczególne znaczenie miały zabezpieczenia związane z objęciem przez Polskę prezydentury w Radzie UE.

W lipcu 2025 r. funkcjonariusze CPKP BOA, CBŚP oraz SPKP z Białegostoku i Gorzowa Wlkp. zatrzymali członków międzynarodowej grupy przestępczej zajmującej się brutalnymi uprowadzeniami cudzoziemców na terenie Polski i Łotwy. Kontrterrorysty CPKP BOA i SPKP w Bydgoszczy wsparli realizację CBŚP, w wyniku której zabezpieczono kilkaset litrów płynnej metamfetaminy, półprodukty oraz kilka ton chemikaliów. Tak wysoki poziom realizacji jest wynikiem wielu ćwiczeń zgrzewających, warsztatów, szkoleń krajowych i międzynarodowych. W 2025 r. CPKP BOA było organizatorem międzynarodowych forów dowódców, warsztatów snajperskich, spadochronowych, taktycznych oraz ćwiczeń zespołów K9. Funkcjonariusze prowadzili szkolenia z zakresu profilaktyki antyterrorystycznej skierowane do pracowników infrastruktury krytycznej, instytucji publicznych, placówek oświatowych oraz innych podmiotów narażonych na wystąpienie zdarzeń o charakterze terrorystycznym. Zakres tych działań stanowił ważny element budowania odporności społecznej.

Mimo bardzo wysokich wymagań w 2025 r. do służby kontrterrorystycznej Policji przyjęto 63 funkcjonariuszy i 12 kandydatów z cywila.

PRACOWITY ROK CLKP

W 2025 r. w Centralnym Laboratorium Kryminalistycznym Policji wykonano niemal 1,8 tys. zleceń, w ramach których przebadano ok. 34 tys. śladów, w tym m.in. kryminalistycznych czy linii papilarnych. Z kolei w laboratoriach kryminalistycznych komend wojewódzkich i stołecznej Policji w analogicznym czasie zrealizowano blisko 57 tys. zleceń i przeprowadzono ponad 750 tys. takich badań.

CLKP to jedyna jednostka w kraju prowadząca w pełni nadzorowany proces kształcenia i weryfikacji biegłych policyjnych laboratoriów kryminalistycznych. W 2025 r. przeprowadzono dwa egzaminy końcowe dla kandydatów na biegłych policyjnych laboratoriów kryminalistycznych – 38 ekspertów z różnych specjalności badań uzyskało uprawnienia do wydawania opinii. W minionym roku do służby przyjęto 21 nowych funkcjonariuszy, a KSC zasiliło 7 osób.

Za pomocą zbiorów danych DNA w 2025 r. uzyskano 2034 dopasowania – tzw. hity krajowe, czyli sytuacje, w których zabezpieczony ślad został przyporządkowany konkretnej osobie lub śla-

dowi pochodzącemu z innego miejsca zdarzenia oraz 710 dopasowań uzyskanych w ramach międzynarodowej wymiany danych (w 2024 r. – 496). W wyniku przeszukania zbiorów daktyloskopijnych AFIS uzyskano 1851 krajowych dopasowań oraz 138 dopasowań uzyskanych w wyniku międzynarodowej wymiany danych.

ZWALCZANIE PRZESTĘPCZOŚCI KRYMINALNEJ

W minionym roku Policja prowadziła o 37 588 (2025 r. – 402 681, 2024 r. – 440 269) mniej postępowań przygotowawczych. Co za tym idzie, liczba stwierdzonych przestępstw spadła o 509. Wykrywalność plasuje się na zbliżonym poziomie, a nieznaczny (1,1 proc.) spadek jest spowodowany wyłączeniem z katalogu przestępstw kryminalnych przestępstwa niealimentacji.

W 2025 r. odnotowaliśmy spadek postępowań wszczętych w 5 głównych kategoriach najbardziej powszechnych (kradzieże, włamania, rozboje) o 9980, (tj. z 126 765 w 2024 r. do 116 785 w 2025 r.). Wskaźnik wykrywalności wzrósł natomiast o 4 proc. (tj. z 51,2 proc. w 2024 r. do 55,2 proc. w 2025 r.).

Policjanci **zabezpieczyli rekordową ilość narkotyków.** Na terenie Polski przejęto **44,3 t** substancji odurzających (w 2024 r. – 30,4 t). Dzięki informacjom przekazanim przez polską Policję, poza granicami kraju zabezpieczono dodatkowo ponad 12,5 t narkotyków (w 2024 r. – 7,8 t). Dzięki działaniom polskich policjantów łącznie **56,8 t narkotyków nie trafiło na rynek.** Na terenie Polski policjanci zlikwidowali 84 nielegalne laboratoria wytwarzające narkotyki syntetyczne. Dzięki współpracy krajowej i międzynarodowej służb **łącznie zlikwidowano 103 laboratoria narkotykowe.** Coraz większym i niepokojącym zjawiskiem w przestępczości narkotykowej jest rosnąca popularność syntetycznych substancji z grupy katynonów, tj. mefedronu czy klefedronu. Nowym trendem jest też zaangażowanie zorganizowanych grup przestępczych z Ameryki Południowej w produkcję narkotyków na terenie Polski.

Utrzymujący się trend wzrostu liczby oszustw na tzw. legendę był widoczny w minionym roku. W 2025 r. Policja odnotowała **5226 oszustw** (2024 r. – 3825). Na skutek tych przestępstw pokrzywdzonych zostało **5409 osób** (2024 r. – 4183 osoby). Wartość odzyskanego mienia w 2025 r. wyniosła **4 978 027 zł.** Dzięki intensywnej pracy policjantów możliwe było zatrzymanie **641 osób** podejrzanych o udział w oszustwach popełnianych metodą tzw. legendy.

W 2025 r. Policja wszczęła 14 spraw z art. 189a kk (handel ludźmi). W ich ramach stwierdzono 24 przestępstwa, a 16 osób usłyszało zarzuty. Wszczęto również 43 sprawy z art. 204 kk (stręczycielstwo, sutenerstwo i kuplerstwo), w których stwierdzono 109 przestępstw i ustalono 60 podejrzanych. Ponadto wszczęto 9 spraw z art. 203 kk (zmuszenie do uprawiania prostytucji), w których stwierdzono 4 przestępstwa i ustalono 4 podejrzanych.

Jednym z najpoważniejszych zagrożeń są te związane z rozwojem cyfryzacji. W 2025 r. funkcjonariusze przeprowadzili 7 operacji, w ramach których wykonali blisko 6,5 tys. przeszukań. Zarzuty popełnienia przestępstw przedstawiono 477 osobom, a wobec prawie 200 podejrzanych sąd zastosował tymczasowy areszt. W wyniku tych działań zabezpieczono ponad 2,5 mln plików zawierających nielegalne treści CSAM. Realizowany przez Policję Krajowy Plan Przeciwdziałania Przestępstwom Przeciwko Wolności Seksualnej i Obyczajności na Szkodę Małoletnich na lata 2023–2026 umożliwił wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych oraz wewnętrznych.

PRZESTĘPCZOŚĆ PSEUDOKIBICÓW

W 2025 r. Policja kontynuowała intensywne działania przeciwko przestępczości związanej ze środowiskiem pseudokibiców. Na terenie Polski doszło do 16 konfrontacji siłowych, co stanowi wyraźny spadek w porównaniu z 2024 r., kiedy odnotowano 35 takich zdarzeń. Jednocześnie policjanci skutecznie zapobiegli 133 planowanym konfrontacjom siłowym. Przedstawiono 2334 zarzuty osobom powiązanym ze środowiskiem pseudokibiców.

W wyniku działań Policji w 2025 r. zabezpieczono mienie o wartości blisko 9,3 mln zł (w 2024 r. – 8,4 mln zł). W trakcie czynności u podejrzanych zabezpieczono łącznie blisko 3 t narkotyków (2024 r. – 1,6 t).

W 2025 r. policjanci zabezpieczyli 17 jednostek broni oraz 199 szt. amunicji.

POSZUKIWANIA

Każdego roku do Policji trafia ponad 200 tysięcy podstaw poszukiwań. W 2025 r. było ponad 214 tys. takich spraw, w tym ponad 30 tys. listów gończych. Dzięki działalności polskiego Punktu Kontaktowego ENFAST w 2025 r. służby zatrzymały 67 najbardziej poszukiwanych osób, w tym 59 było poszukiwanych przez polskie organy ścigania, a 8 przez inne państwa europejskie i zatrzymanych na terenie Polski. W ramach całej sieci ENFAST w 2025 r. policjanci zatrzymali blisko 350 najgroźniejszych osób poszukiwanych przez państwa członkowskie UE oraz kraje i organizacje partnerskie, tj. Kanadę, Australię, US Marshals oraz Europol. Łącznie, w ramach 3 ogólnopolskich akcji poszukiwawczych, Policja zatrzymała 4766 osób, w tym 515 cudzoziemców.

W 2025 r. jednostki organizacyjne Policji prowadziły poszukiwania 13 553 osób zaginionych. Zakończono 13 677 spraw, co przełożyło się na skuteczność na poziomie 106 proc. Wynik ten jest efektem odnalezienia również osób zgłoszonych jako zaginione we wcześniejszych latach.

Po raz siódmy polska Policja uruchomiła procedurę Child Alert w związku z zaginięciem 11-letniej

dziewczynki. System został ogłoszony 14 maja 2025 r., kiedy okoliczności zaginięcia wskazywały na możliwe zagrożenie życia lub zdrowia dziecka. Dziewczynka została odnaleziona cała i zdrowa następnego dnia.

Policjanci Archiwum X w dwóch postępowaniach ustalili sprawców zabójstw. W jednej ze spraw zatrzymano mężczyznę, któremu przedstawiono zarzut z art. 148 § 2 kk. W 2025 r. Komendant Główny Policji powołał dwie grupy śledcze do prowadzenia spraw o szczególnie złożonym charakterze i zasięgu ogólnokrajowym.

Ponadto funkcjonariusze pionu przestępstw wykrytych ponownie przeanalizowali zgromadzony materiał dowodowy i ustalono, że ślady DNA ujawnione na narzędziu zbrodni należą do mężczyzny, który zadał ofierze śmiertelne ciosy. Podjęto śledztwo, a prokurator wydał nakaz zatrzymania i doprowadzenia mężczyzny w charakterze podejrzanego. Dalsze czynności funkcjonariuszy Archiwum X wykazały, że mężczyzna przebywa na terenie Czech.

WALKA Z PRZESTĘPCZOŚCIĄ EKONOMICZNĄ

Funkcjonariusze, walcząc z przestępczością korupcyjną, podatkową, na szkodę środowiska naturalnego oraz z nielegalnym obrotem produktami leczniczymi, przeprowadzili 57 770 postępowań przygotowawczych, ustalili 167 353 przestępstwa. Wskaźnik wykrywalności osiągnął poziom 91,32 proc. Policjanci pionu zwalczającego przestępczość ekonomiczną zatrzymali 19 232 podejrzanych.

W 2025 r. zmienił się system gromadzenia danych. Część przestępstw dotychczas traktowana jako przestępstwa ekonomiczne weszła teraz do katalogu innych pionów, m.in. kryminalnych czy cyberprzestępczości, wobec czego nie ma możliwości porównania powyższych danych ze statystykami z 2024 r.

2025 r. był także znaczący pod względem wartości mienia zabezpieczonego u podejrzanych. Zabezpieczono m.in. pojazdy, pieniądze, udziały w spółkach oraz akcje i nieruchomości o łącznej wartości 2 181 585 714 zł, co stanowi ponad 150 proc. założonej wartości oczekiwanej na 2025 r.

Przedstawiciel BZPE KGP uczestniczył w działaniach Europolu w ramach dwóch projektów A.S.S.E.T. – Asset Search & Seize Enforcement Taskforce (Grupa Zadaniowa ds. Wyszukiwania i Przejmowania Mienia). **W wyniku ich realizacji policjanci z Polski oraz innych krajów zidentyfikowali majątek przestępców w postaci 55 nieruchomości wycenionych wstępnie na kwotę blisko 41,5 mln euro, 294 rachunki bankowe, na których zgromadzono pieniądze w kwocie 5,6 mln dolarów amerykańskich, 332 portfe-**

le kryptowalutowe, na których zgromadzono kryptowaluty o równowartości 12,1 miliona euro, 55 firm, ponad 20 luksusowych jachtów i pojazdów.

W 2025 r. polska Policja wzięła udział w pilotażowym uruchomieniu przez Interpol srebrnej noty oraz dyfuzji. To nowe narzędzia związane z szybkim i skutecznym ustalaniem składników majątkowych sprawców przestępstw na terenie całego świata.

W 2025 r. policjanci zwalczyli 98 proc. przestępstw korupcji, odnotowując wzrost do roku ubiegłego (w 2024 – 91,68 proc.).

Policjanci BZPE KGP w 2025 r. przeszkolili 3063 pracowników instytucji i urzędów państwowych, tj.: Narodowego Banku Polskiego, Banku Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna, Głównego Inspektoratu Sanitarnego, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, Urzędu Zamówień Publicznych i Szkół Mistrzostwa Sportowego.

zdj. CLKP, Jacek Herok, Damian Grabarski

Zgodnie z działaniami realizowanymi na podstawie Konwencji CITES (Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem) funkcjonariusze wszczęli 40 postępowań przygotowawczych, a 24 podejrzanych usłyszało zarzuty.

W 2025 r. ujawniono 440 przestępstw związanych z nielegalnym gospodarowaniem odpadami, a 109 podejrzanych przedstawiono zarzuty (w 2024 r. stwierdzono 253 przestępstwa i przedstawiono 130 zarzutów).

Kolejnym obszarem pracy był nielegalny obrót produktami leczniczymi. W 2025 r. funkcjonariusze wszczęli 718 postępowań przygotowawczych (w 2024 r. – 503), odnotowali ponad 330 przestępstw (w 2024 r. – 630) i przedstawili zarzuty 67 osobom (w 2024 r. – 87 osobom).

W obszarze zwalczania przestępczości podatkowej policjanci wszczęli 2303 postępowania przygotowawcze, stwierdzili 7819 przestępstw, a 1611 osobom przedstawiono zarzuty.

W minionym roku wszczęli też 27 836 postępowań przygotowawczych związanych z oszustwami gospodarczymi, stwierdzili 75 236 przestępstw i wykryli 64 659 z nich. Zarzuty przedstawiono 8329 osobom.

W grudniu 2025 r. Komenda Główna Policji oraz PKO Bank Polski podpisały porozumienie o współpracy w celu zwiększenia bezpieczeństwa finansowego oby-

wateli oraz przeciwdziałania nowoczesnym formom oszustw. Rok 2025 to pierwszy etap realizacji projektu „TEKLA – Sieć wiedzy i współpracy w zwalczaniu przestępczości ekonomicznej” współfinansowanego z Polskiego Programu Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2021–2027. Projekt koncentruje się na budowaniu trwałej, ogólnopolskiej sieci współpracy między Policją, administracją publiczną oraz sektorem prywatnym.

Funkcjonariusze pionu zwalczającego przestępczość ekonomiczną wykrywają również naruszenia praw własności przemysłowej (wynalazków, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych). Tylko w 2025 r. wszczęto 1081 postępowań przygotowawczych w tym obszarze. Sprawcy popełnili 22 345 przestępstw, policjanci wykryli 22 171 i przedstawili zarzuty 687 podejrzanych. Wskaźnik wykrywalności w tym obszarze wyniósł 99,15 proc.

oprac. I Z A B E Ł A P A J D A Ł A

NIC O NAS BEZ NAS

**30 grudnia 2025 roku
Komendant Główny Policji zatwierdził
„Priorytety i zadania priorytetowe
Komendanta Głównego Policji
na lata 2026–2028”.**

**O tym, w jakim celu, w jaki sposób się
je tworzy, z czego wynikają i jaką
wartość mają dla policjantów
i pracowników Policji**

**z insp. Jadwigą KUBIK,
zastępcą dyrektora Gabinetu
Komendanta Głównego Policji
rozmawia ANDRZEJ CHYLIŃSKI.**

**Czemu służą priorytety? Nie wystarczy reagować
na bieżąco w ramach ustawowych zadań Policji?**

Aby zrozumieć, po co Policji – tak dużej organizacji, realizującej odpowiedzialne, bo dotyczące życia i zdrowia Polaków zadania, potrzebne są priorytety, najlepiej odnieść się do przykładu małej organizacji, jaką jest rodzina. W każdej codziennie wszyscy jej członkowie wykonują swoje obowiązki. Rodzice idą do pracy, dzieci do przedszkola, szkoły. Ale to nie wszystko, bo niezależnie od tych rutynowych i potrzebnych zadań, w każdej normalnie funkcjonującej rodzinie planuje się jej przyszłość i rozwój. Oszczędza się, aby pojechać na wakacje, planuje się kupno mieszkania, budowę domu, inwestuje się w przyszłość dzieci, posyłając je chociażby na zajęcia dodatkowe, czyli działa się strategicznie.

Tak samo jest w Policji. Policjanci każdego dnia idą do służby wykonywać swoje podstawowe obowiązki, często „gaszą pożary”, reagują na nagłe sytuacje, wspomagają realizację zadań przez inne służby, np. na granicy kraju. Ale wykonując te zadania, nie można zapomnieć o przyszłości i rozwoju instytucji, o tym, czego społeczeństwo będzie

oczekiwać od Policji za rok, dwa i w dalszej perspektywie, jacy będą kandydaci do Policji za kilka lat, na ile będą akceptowali hierarchię i dyscyplinę. Musimy też patrzeć na to, jak zmienia się otoczenie, i myśleć, jak się przygotować chociażby na wyzwania związane ze skutkami wojny na Ukrainie. Musimy być przygotowani m.in. na to, że trafi do nas więcej narkotyków i broni. Myślimy o tym już dziś. To jest planowanie i działanie strategiczne, temu służą priorytety i przypisane im zadania.

**Powiedziała Pani, że Policja funkcjonuje
w dynamicznym otoczeniu, do którego powinna stale
się dostosowywać, aby profesjonalnie realizować
zadania i sprostać oczekiwaniom społecznym.**

Zgadza się. Musimy sprostać oczekiwaniom społecznym. Iść do przodu, bo jeżeli my nie pójdziemy, to społeczeństwo się od nas oddali i stracimy z nim kontakt. Bardzo ważne jest zaufanie społeczne, to jest podstawą wszystkich działań. Dlaczego? Zaufanie społeczne do Policji to nie jest tylko wykres z informacją – tyle osób nam ufa, a tyle nie ufa. To jest podstawa współpracy Policji ze społeczeństwem i pracy dla społeczeństwa. Jeżeli społeczeństwo nie będzie ufać Policji, to nie będzie chciało z nią współpracować np. jako świadek czy osoba zgłaszająca przestępstwo lub wykroczenie. Zaufanie zaś pozyskujemy przez skuteczne działania, przez rozwój, a kierunki rozwoju są wyznaczane właśnie przez priorytety KGP.

**Co z tych priorytetów i zadań priorytetowych będzie
miał zwyczajny policjant, przykładowo ruszający
codziennie na patrol?**

**Policjanci powinni mieć narzędzia, dzięki którym będą
mogli lepiej służyć społeczeństwu. To jest kluczowe przy
określanu priorytetów. Tworzymy je dla dobra społeczeń-
stwa, ale także dla poprawy warunków służby / pracy.** Każdy policjant to też człowiek, a każda interwencja jest inna i to on w każdej sytuacji musi podejmować decyzje. Musi więc mieć poczucie bezpieczeństwa, być do tego przygotowanym, pewnym siebie i skutecznym. Jeżeli będzie pewny siebie, obywatel przy nim również będzie czuł się bezpiecznie. Może to brzmieć idealistycznie, ale musimy do tego dążyć, dlatego wśród priorytetów Komendanta Głównego Policji są te, które kierujemy wprost do społeczeństwa – dotyczą zwalczania przestępstw i zapobiegania im – zarówno kluczowym dla społeczności lokalnej, jak i o charakterze zorganizowanym. Ale są też priorytety, które mają zapewnić warunki i zasoby dla osiągnięcia celów nakierowanych na społeczeństwo. Głównym zasobem Policji są natomiast ludzie. Należy dbać o rozwój tych, którzy są, a jednocześnie pozyskać nowe, odpowiednie do służby / pracy w Policji osoby. Jedynymi i drugimi kierującymi tak, aby realizowali zadania zgodnie ze swoimi kompetencjami i z korzyścią dla organizacji. Należy wprowadzać innowacyjne rozwiązania, modernizować Policję, szkolić i doskonalić. Jeżeli oczekujemy

postępu w danym obszarze, to musimy podjąć jakieś działania, które nam go zapewnią, np. możemy zmienić przepisy prawne lub dać więcej zasobów. Za oczekiwaniami musi iść wsparcie. To musi być kompatybilne, nie można tylko nakładać na policjantów kolejnych zadań, dlatego wśród obowiązujących od stycznia 2026 r. priorytetów Komendanta Głównego Policji są też te dotyczące profesjonalizacji kadry funkcjonariuszy i pracowników Policji oraz wdrażania nowoczesnych technologii i dobrego zarządzania.

**Powiedziała Pani, że priorytety są uszczegóławiane
przez zadania priorytetowe.**

Tak, bo priorytet to jest kierunek, cel strategiczny i aby go osiągnąć, należy wykonać wiele zadań priorytetowych. Aby wiedzieć, czy zadania zostały zrealizowane i na jakim poziomie, trzeba do każdego z nich określić miernik.

Statystyka, mierniki źle się w Policji kojarzą.

Zgadza się, ale miernik to jest to, co jest najważniejsze do osiągnięcia poprawy. On służy poprawie. Gdybyśmy go nie mieli, to nic by nas nie zdyscyplinowało do tego, aby to zadanie zrealizować na pewnym poziomie i w konsekwencji osiągnąć cel/priorytet. Wróć tutaj do przykładu rodziny, która buduje dom. Jednym z jej zadań będzie np. jego wykończenie i ta rodzina określa, że potrzeba jej na to np. 100 tys. i te 100 tys. to jest właśnie miernik wraz z wartością oczekiwaną. Gdyby ta rodzina postawiła tylko zadanie wykończyć dom bez określenia kwoty oszczędności, czyli miernika, nie byłoby to racjonalne.

**Widzę, że bardzo zależy Pani, aby „odczarować”
mierniki i pokazać znaczenie tych przypisanych
do zadań priorytetowych.**

Tak, bardzo zależy mi na tym, aby przekonać policjantów do zrozumienia znaczenia mierników dla rozwoju organizacji. Chcę, aby wiedzieli, po co to robią, byli przekonani, że ma to sens, że nie jest to statystyka dla niej samej.

**Mierników w Policji jest dużo, bo oprócz tego, że są
przy zadaniach priorytetowych Komendanta Głównego
Policji, to swoje mogą mieć komendanci wojewódzcy
i są też mierniki wynikające z innych zobowiązań. Chcę
jednak podkreślić, że wszystkich zadań priorytetowych
w obszarach działania KWP/KSP jest około trzydziestu,
w tym połowa jest realizowana tylko na poziomie KWP/KSP
i służy doskonaleniu warunków i organizacji służby.** Pozostałe zadania priorytetowe są rozłożone na wszystkie służby, a w ich ramach na obszary. W konsekwencji policjant patrolu ma jedno zadanie, do którego jest przypisany jeden miernik, policjant zabezpieczający mienie pochodzące z przestępstw – jedno zadanie i jeden miernik, policjant z obszaru zwalczania przestępczości narkotykowej jedno zadanie, którego

PRIORYTETY KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI NA LATA 2026–2028

I. Doskonalenie działań Policji na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowych.

II. Wzmacnianie bezpieczeństwa społeczności lokalnej poprzez zapobieganie i zwalczanie kluczowych rodzajów przestępstw.

III. Optymalizacja działań Policji w obszarze zwalczania przestępczości zorganizowanej, transgranicznej i popełnianej w cyberprzestrzeni.

IV. Wzmocnienie zdolności Policji do ochrony społeczeństwa w dynamicznie zmieniającym się otoczeniu poprzez profesjonalizację kadry funkcjonariuszy i pracowników Policji.

V. Zwiększenie efektywności działań Policji poprzez wdrażanie nowoczesnych rozwiązań technologicznych oraz zarządczych.

poziom realizacji ocenia jeden miernik. Wprawdzie policjanci ruchu drogowego mają dwa zadania priorytetowe do realizacji, ale obszar bezpieczeństwa na drogach jest szczególny, ze względu na bezpośrednie i bardzo realne zagrożenie dla życia i zdrowia. Mam nadzieję, że jest to racjonalne i zrozumiałe, a policjanci zauważą szerszy kontekst swojej służby i swój udział, swoją cegiełkę w realizacji priorytetów Komendanta Głównego Policji.

Do rąk policjantów trafia dużo różnego rodzaju dokumentów. Niechętnie je czytają, bo papierologia jest ich udręką. Jak przekonać ich do tego, że priorytety to nie jest kolejny z nich?

Powiedziałam już dużo na temat znaczenia priorytetów jako celów strategicznych dla rozwoju Policji, z korzyścią dla społeczeństwa i samych policjantów i pracowników Policji. Nie mogę pominąć drugiej niezmiennie ważnej kwestii – sposobów powstawania priorytetów. Zdaję sobie sprawę, że są osoby, które mogą uważać priorytety Komendanta Głównego Policji za dokument wytworzony na Puławskiej w Warszawie, przez urzędników oderwanych od pracy w tzw. terenie. Nic bardziej mylnego. Priorytety i przypisane do nich zadania opracowuje się podczas kompleksowej diagnozy Policji, w którą zaangażowani są policjanci i pracownicy na wszystkich szczeblach.

Założeniem diagnozy, która jest podstawą tworzenia priorytetów, jest: nic o nas bez nas?

Tak. Diagnoza to proces bardzo złożony, angażujący policjantów i pracowników Policji reprezentujących wszystkie służby, na każdym poziomie funkcjonowania Policji. Odbyna się z udziałem przedstawicieli komend wojewódzkich Policji, miejskich i powiatowych, szkół policyjnych, komórek organizacyjnych KGP, Akademii Policji w Szczytnie, CBŚP, BSWP, CBZC, BOA, CLKP. Cały proces koordynuje Gabinet Komendanta Głównego Policji, gdzie określa się standardy i poszczególne kroki realizacji diagnozy, a potem weryfikuje ich poprawność.

Zaangażowanie tylu osób pokazujących Policję, jej problemy i potrzeby z różnych perspektyw na podstawie standardów badań i analiz jest istotne – dla policjantów i pracowników Policji, bo priorytety to nasza wspólna sprawa i chcemy mieć wpływ na ich treść, oraz dla wszystkich podmiotów kontrolujących. Dzięki kompleksowej diagnozie nikt nie może nam zarzucić, że usiadło kilka osób i na podstawie kilkugodzinnej rozmowy zaproponowało Komendantowi Głównemu Policji cele strategiczne.

Na czym polega i jak przebiega proces diagnozy?

Diagnozę, która jest podstawą zatwierdzonych 30 grudnia 2025 r. przez Komendanta Głównego Policji priorytetów, rozpoczęliśmy na początku czerwca ubiegłego roku. Dotyczyła wnętrza Policji oraz jej otoczenia. Wewnątrz Policji diagnozowaliśmy

słabe i mocne strony w ponad stu obszarach. W ramach służby prewencyjnej braliśmy pod uwagę: dzielnicowych, RD, wykroczenia itd., służby kryminalnej: przestępczość narkotykową, odzyskiwanie mienia, handel ludźmi, poszukiwania itd., służby logistycznej: transport, nieruchomości, systemy informatyczne, fundusze pomocowe, szkolenia i dobór do służby itd. W każdym z obszarów doświadczeni policjanci i pracownicy wskazywali słabe i mocne strony w czterech zakresach, tj. regulacjach prawnych, sposobach realizacji zadań; zasobach materialnych i niematerialnych, w tym kompetencjach oraz współpracy wewnątrz organizacji i z podmiotami zewnętrznymi, np. MSWiA oraz innymi resortami, służbami, policjami innych państw.

W bliższym i dalszym otoczeniu Policji zrealizowaliśmy badanie PEST – analizowaliśmy czynniki polityczno-prawne, ekonomiczne, socjokulturowe oraz technologiczne, które mają wpływ na funkcjonowanie Policji. Wskazywaliśmy szanse i zagrożenia dla Policji. Istotne jest to, że diagnozę przeprowadziliśmy na takich samych zasadach – zarówno na centralnym poziomie funkcjonowania Policji odpowiedzialnym za jej zarządzanie, jak i lokalnym, gdzie służy się / pracuje się bezpośrednio dla społeczeństwa.

Chcę podkreślić, że wszystkie zdiagnozowane słabe i mocne strony oraz szanse i zagrożenia mają podstawę w źródłach, takich jak strategie bezpieczeństwa, programy bądź diagnozy rządowe, akty prawne, ustawy i rozporządzenia ministra, badania społeczne, doświadczenia własne policjantów i pracowników Policji reprezentujących ponad 100 badanych obszarów.

Bardzo cennym źródłem są doświadczenia policjantów pionów: prewencji i kryminalnego z komend miejskich i powiatowych. Koordynatorzy badań opinii z KWP/KSP przeprowadzili tam, na potrzeby określenia priorytetów, wywiady indywidualne. Pytali o to, co najbardziej ich boli i jakie mają propozycje rozwiązań, czego oczekują. W każdym obszarze funkcjonowania Policji oraz w jej otoczeniu, oprócz oceny stanu obecnego, były określane propozycje zmian, rozwiązań, które mogą zapewnić Policji rozwój.

Jak już zebraliście informacje ze wszystkich szczebli funkcjonowania Policji, co było dalej, w jaki sposób przełożyły się one na zakres obowiązujących priorytetów?

Wszystkie zebrane materiały zostały przeanalizowane przez przedstawicieli Gabinetu KGP oraz ekspertów z komórek merytorycznych Komendy Głównej Policji i zgodnie z ich odpowiedzialnością i kompetencjami. Słabe i mocne strony, na podstawie częstości wskazań, zostały uszeregowane od najważniejszej do najmniej ważnej dla Policji jako organizacji.

Ten kompleksowy materiał był podstawą opracowania propozycji zadań priorytetowych. Stało się to podczas trzydniowych warsztatów z udziałem przedstawicieli komend wojewódzkich Policji, szkół policyjnych, komórek organizacyjnych KGP, Akademii Policji w Szczytnie, CBŚP, BSWP, CBZC, BOA,

CLKP. Odbłyły się one w połowie listopada 2025 r. Wypracowane podczas warsztatów i późniejszych szczegółowych konsultacji z komórkami merytorycznymi propozycje zadań zostały zwartościowane przez członków Zespołu ds. Planowania Strategicznego i Sprawozdawczości w Policji, któremu przewodniczy pierwszy zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster.

W wyniku wartościowania przygotowano propozycję najistotniejszych, bo najwyżej ocenionych zadań priorytetowych. Kolejnym krokiem było sformułowanie, na podstawie ich zakresu, propozycji priorytetów i przypisanych do nich zadań na lata 2026–2028. Przekazano te propozycje do oceny i dalszego procedowania nadinsp. Romanowi Kusterowi, który po analizie materiału z pozostałymi zastępcami KGP przedłożył je Komendantowi Głównemu Policji.

Nad wskazaniem priorytetów pracuje miesiącami wielu ludzi. Ich oceny dokonuje zespół kierowany przez pierwszego zastępcę Komendanta Głównego Policji. Ostateczne zdanie należy do szefa formacji, który widzi całą organizację, jest za nią odpowiedzialny i decyduje o finalnym kształcie priorytetów.

Co najbardziej boli na dole?

Z wywiadów przeprowadzonych wśród policjantów wynika, że są to: nadmierna biurokracja, „bariery techniczne”, braki kadrowe, krzywdzące i nierówne traktowanie policjantów w przypadku skarg na nich, nieustanna zmienność grafików, systematyczne dokładanie nowych obowiązków i zadań.

A jakie są tam potrzeby?

Te najpilniejsze dotyczą podstawowych narzędzi w służbie / pracy, które według nich powinny być już dzisiaj w standardowym wyposażeniu. Policjanci wskazują na potrzebę sukcesywnej wymiany sprzętu na nowszy, konieczność doposażenia w radiowozy, terminale mobilne, nowoczesne, niezawodne radiostacje, systemy nawigacyjne, tasery. Chcą zintegrowania systemów informatycznych, elektronicznego obiegu dokumentów – tam, gdzie nie został jeszcze wprowadzony.

Świat się zmienia, nasz kraj też, oczekiwania wobec Policji wzrastają, więc to zrozumiałe, że policjanci też chcą służyć w godnych warunkach. Musimy im to sukcesywnie zapewniać. Dlatego jeden z priorytetów Komendanta Głównego Policji na lata 2026–2028 brzmi: *Zwiększenie efektywności działań Policji poprzez wdrażanie nowoczesnych rozwiązań technologicznych i zarządczych.*

Priorytety Komendanta Głównego Policji, przygotowane na podstawie pogłębionej diagnozy, dają też kierownictwu zweryfikowane podstawy do rozmów o potrzebach formacji. Priorytety są także argumentem dla Komendanta Głównego Policji do negocjacji o lepsze warunki dla Policji, bo tylko mając lepsze warunki, możemy lepiej służyć społeczeństwu.

Dziękuję za rozmowę.

ZIMOWY DEKALOG BEZPIECZEŃSTWA

FERIE TO WYJĄTKOWY CZAS,
KTÓRY SPRZYJA AKTYWNEMU
WYPOCZYNKOWI,
ZABAWIE NA ŚNIEGU
I SPĘDZANIU CZASU
Z BLISKIMI. OGÓLNOPOLSKA
KAMPANIA „KRĘCI MNIE
BEZPIECZEŃSTWO W ZIMIE”
PRZYPOMINA, JAK WAŻNE
JEST ODPOWIEDZIALNE
ZACHOWANIE NA STOKU,
NA DRODZE, PODCZAS
ZABAW NA ŚWIEŻYM
POWIETRZU ORAZ
W INTERNECIE.

Akcja informacyjno-edukacyjna „Kręci mnie bezpieczeństwo w zimie” to cykliczne przedsięwzięcie organizowane przez Biuro Prewencji Komendy Głównej Policji. Jej celem są promowanie bezpiecznych zachowań podczas zimowego wypoczynku oraz zwiększanie świadomości zagrożeń związanych z niskimi temperaturami i aktywnością na świeżym powietrzu.

Kampania jest skierowana do dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a jej istotnym elementem są materiały informacyjno-edukacyjne oraz ogólnopolski konkurs plastyczno-filmowy „Zimowy dekalog”, promujący odpowiedzialne postawy i aktywny tryb życia. Inicjatywa jest realizowana we współpracy z partnerami wspierającymi bezpieczeństwo w sezonie zimowym, w tym m.in. Stowarzyszeniem Instruktorów i Trenerów Narciarstwa PZN, Stowarzyszeniem Instruktorów i Trenerów Snowboardu, Polskimi Stacjami Narciarskimi i Turystycznymi, Górkim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym oraz Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń. Na potrzeby przedsięwzięcia została uruchomiona strona internetowa „Kręci mnie bezpieczeństwo w zimie”. Znajdują się tam materiały informacyjne, fotorelacje z działań Policji w całej Polsce oraz regulamin konkursu plastyczno-filmowego „Zimowy dekalog”.

Poniżej przedstawiamy praktyczne wskazówki dotyczące bezpieczeństwa zimą. Zostały podzielone na tematyczne kategorie obejmujące m.in. bezpieczne zachowania na świeżym powietrzu, na stokach narciarskich, w podróży, a także zasady ochrony dzieci – zarówno podczas zimowych zabaw, jak i w internecie.

BEZPIECZNE ZACHOWANIA ZIMĄ

Świadome i odpowiedzialne zachowanie zimą pozwala uniknąć wypadków, odmrożeń czy wychłodzenia organizmu.

- Śledź komunikaty dotyczące aktualnych warunków pogodowych.
- Podczas intensywnych opadów śniegu lub silnych mrozów, jeśli to możliwe, pozostań w domu.
- Aby uniknąć wychłodzenia i odmrożeń, zakładaj ciepłą odzież, czapkę, rękawiczki i ocieplane obuwie. Odsłonięte części twarzy (nos, policzki, broda) zabezpieczaj kremem ochronnym.
- Nie wychodź na mróz na czczo – uczucie sytości pomaga organizmowi lepiej znosić niską temperaturę.
- Zawsze poinformuj bliskich lub obsługę miejsca noclegowego, dokąd się wybierasz i kiedy planujesz powrót. Zimą poruszanie się jest wolniejsze, łatwiej też stracić orientację. Po powrocie koniecznie daj znać, że jesteś bezpieczny.
- Zachowuj szczególną ostrożność na oblodzonych i zaśnieżonych chod-

- nikach. Zwracaj uwagę na sopłe oraz nawisy śnieżne zwisające z dachów i balkonów.
- Nie przebywaj na mrozie pod wpływem alkoholu i nie spożywaj go na świeżym powietrzu – może to prowadzić do wychłodzenia organizmu, utraty przytomności, a nawet zagrożenia życia.
- Unikaj forsownego wysiłku, ale nie stój też bez ruchu – gdy zrobi ci się zimno, poruszaj się, tup, rozcieraj dłonie.
- Podczas silnych mrozów reaguj, gdy zauważysz osoby potrzebujące pomocy – szczególnie bezdomne lub nietrzeźwe – i poinformuj odpowiednie służby.
- Regularnie usuwaj śnieg z chodników oraz dachów budynków.
- Pamiętaj także o zwierzętach – zapewnij im schronienie przed zimą oraz dostęp do pożywienia.

BEZPIECZEŃSTWO NA STOKU

Na stokach narciarskich w całym kraju będą obecne patrole narciarskie Policji, które będą czuwały nad bezpieczeństwem osób korzystających z tras. Mundurowi będą nie tylko reagowali w sytuacjach zagrożenia, lecz także przypominali o obowiązujących zasadach, udzielali informacji i wspierali narciarzy w bezpiecznym korzystaniu ze stoków.

Więcej informacji
o aplikacji:
www.ratunek.eu

- Osoby poniżej 16. roku życia mają obowiązek noszenia kasku ochronnego.
- Zabronione jest korzystanie ze stoków pod wpływem alkoholu lub innych środków odurzających. Za złamanie tego przepisu grozi kara grzywny.
- Sprzęt narciarski należy pozostawiać pod nadzorem.
- Warto zapisać w telefonie numery alarmowe w górach: 601 100 300, 985 oraz numer ICE (osoby kontaktowej w razie nagłego wypadku).
- W razie zagrożenia należy skorzystać z aplikacji „Ratunek”, która połączy użytkownika z ratownikami i wskaże lokalizację osoby dzwoniącej.

Międzynarodowej Federacji Narciarskiej FIS

1. Dbaj o bezpieczeństwo innych na stoku.
2. Dopasuj prędkość jazdy do swoich umiejętności, warunków trasy i pogody.
3. Jadąc wyżej, wybierz tor jazdy, który nie narazi osób poniżej na niebezpieczeństwo.
4. Wyrzedzaj w odpowiedniej odległości, niezależnie od kierunku.
5. Przy włączaniu się do ruchu upewnij się, że nie stwarzasz zagrożenia dla siebie ani innych.
6. Unikaj zatrzymywania się na trasie, zwłaszcza w miejscach o ograniczonej widoczności.
7. Podchodź lub schodź poboczem trasy, a przy złej widoczności całkowicie ją opuść.
8. Przestrzegaj oznaczeń i znaków na trasie.
9. W razie wypadku udziel pomocy poszkodowanym.
10. Podaj swoje dane osobowe, jeśli uczestniczysz w wypadku lub jesteś jego świadkiem.

BEZPIECZEŃSTWO DZIECI ZIMĄ

PODRÓŻOWANIE ZIMĄ

zdj. Jacek Herok

Zima to czas aktywności na świeżym powietrzu, ale również okres, w którym dzieci częściej spędzają czas w domu. Warto zadbać o ich bezpieczeństwo zarówno, kiedy są na dworze, jak i online.

PODCZAS ZABAW NA ŚWIEŻYM POWIETRZU

- Zachęcaj dzieci do ruchu i aktywnego wypoczynku na świeżym powietrzu, ale tylko w miejscach do tego przeznaczonych.
- Zjazdy na sankach, nartach czy „jabłuszkach” powinny się odbywać z dala od ulic, zbiorników wodnych i stromych skarp.
- Dzieci powinny być odpowiednio ubrane – ciepło, warstwowo, z czapką, rękawiczkami i nieprzemakalnym obuwiem.
- Przypominaj o przerwach w zabawie, aby uniknąć wychłodzenia lub odmrożeń.
- Zwracaj uwagę na zmrok – zimą szybko zapada ciemność, dlatego warto zadbać o odbłaski.
- Ucz dzieci, aby nie wchodziły na zamrożnięte akwenty, nawet jeśli lód wydaje się gruby i bezpieczny.

NA SPACERZE

- Przypominaj zasady bezpiecznego poruszania się po oblodzonych chodnikach i przejściach dla pieszych.

- Ucz dzieci ostrożności w pobliżu jezdni oraz noszenia elementów odbłaskowych, szczególnie po zmroku.

W INTERNECIE

- Zwracaj uwagę, ile czasu dzieci spędzają w sieci, zwłaszcza w okresie zimowym, gdy częściej przebywają w domu.
- Rozmawiaj z dziećmi o zagrożeniach w sieci – wyjaśnij, że nie wolno udostępniać danych osobowych, zdjęć ani informacji o miejscu zamieszkania.
- Ucz dzieci, aby nie nawiązywały kontaktów z nieznanymi w sieci i nie spotykały się z osobami poznanymi online bez wiedzy dorosłych.
- Zachęcaj dzieci do zgłaszania rodzicom lub opiekunom każdej sytuacji, która wzbudza ich niepokój w internecie.
- Warto korzystać z kontroli rodzicielskiej oraz ustalić jasne zasady korzystania z komputera i smartfona.

Odpowiednie przygotowanie się do wyjazdu oraz świadome reagowanie na sytuacje na drodze zwiększają bezpieczeństwo kierowcy i pasażerów.

- Przed wyjazdem upewnij się, że masz pełny bak paliwa oraz naładowany telefon.
- Sprawdzaj komunikaty o sytuacji na drogach.
- Poinformuj bliskich o trasie przejazdu, celu podróży oraz planowanym czasie dotarcia.
- Jeśli to możliwe, podróżuj w ciągu dnia i nie samotnie.

CO WARTO MIEĆ W SAMOCHODZIE ZIMĄ

Zimą nawet krótka podróż może zamienić się w nieprzewidzianą sytuację, dlatego zaopatrzyć swój samochód w:

- mapę papierową (na wypadek awarii GPS);
- ładowarkę samochodową do telefonu;
- koc lub śpiwór;
- niewielką łopatę;
- latarkę lub czołówkę (najlepiej pulsacyjną) z zapasem baterii lub na dynamo;
- apteczkę i przyjmowane na stałe leki;
- podstawowe narzędzia (np. klucz do kół, śrubokręt, kombinerki);
- kable rozruchowe;
- linę;
- łańcuchy na koła;
- elementy odbłaskowe lub jaskrawą tkaninę do sygnalizacji;

- suchy, wysokokaloryczny prowiant i wodę;
- termos z ciepłym napojem;
- zapalki.

JEŚLI ZNAJDZIESZ SIĘ W TRUDNEJ I NIEPRZEWIDZIANEJ SYTUACJI

- Jeśli to możliwe, zjedź pojazdem na pobocze.
- Wezwij pomoc telefonicznie.
- Nie oddalaj się od samochodu w nieznanym terenie, chyba że pomoc jest w zasięgu wzroku.
- Umieść widoczną flagę sygnalizacyjną na antenie pojazdu.
- Słuchaj lokalnych komunikatów radiowych.
- Ogrzewaj auto rozsądnie, uruchamiając silnik co jakiś czas (np. raz na godzinę na kilka minut). Uwaga: upewnij się, że rura wydechowa nie jest zasypana śniegiem i lekko uchyl okno.
- Wykonuj lekkie ćwiczenia, aby poprawić krążenie, unikając jednak nadmiernego wysiłku.
- Jeśli w aucie jest kilka osób, trzymajcie się blisko siebie, by łatwiej utrzymać ciepło.
- Oszczędnie gospodaruj zapasami.

K W P w Katowicach /
Biuro Prewencji KGP

TROPIK-9. PIERWSZA POMOC PRZEDWETERYNARYJNA

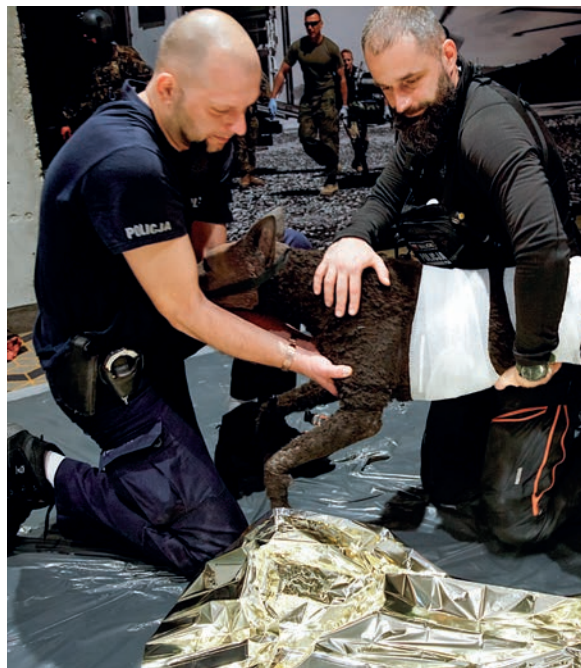

Psy policyjne biorą udział w najtrudniejszych realizacjach. Wkraczają do akcji często jako pierwsze i pomagają zatrzymać najgroźniejszych przestępców. Wykrywają materiały wybuchowe, ratują ludzkie życie. Podczas tych działań narażają swoje życie i zdrowie. Kształcenie umiejętności ratowniczych przewodników psów służbowych jest więc oczywistą koniecznością.

Znajomość podstawowych procedur medycznych to nie tylko decydująca sprawa w kryzysowych momentach, lecz także jeden z głównych elementów troszczenia się o dobrostan służbowych zwierząt oraz traktowania ich w sposób partnerski.

Specjalistyczne szkolenie z udzielania pierwszej pomocy przedweterynaryjnej policyjnym psom służbowym odbyło się w Janowie Podlaskim 24–28 listopada 2025 r. Było to pierwsze z cyklu zaplanowanych kursów w ramach wieloletniego projektu „TROPIK-9 – Taktyka, Rozpoznanie, Ochrona, Poszukiwanie, Identyfikacja, Kształcenie”, koordynowanego przez Biuro Prewencji KGP. Projekt jest skierowany do funkcjonariuszy służby prewencyjnej, kryminalnej oraz kontrterrorystycznej zajmujących się działaniami związanymi z użyciem psów służbowych oraz z poszukiwaniami i identyfikacją osób. W czterodniowym szkoleniu uczestniczyli, oprócz policyjnych przewodników psów służbowych z KWP w Krakowie, Wrocławiu, Komendy Stołecznej Policji, policjanci z Estonii, Litwy oraz funkcjonariusze Straży Granicznej i Służby Więziennej. Kolejne edycje szkoleń w ramach projektu odbędą się już na początku 2026 r.

W programie szkolenia znalazły się część teoretyczna i praktyczna. Oprócz przyswojenia podstawowych wiadomości na temat budowy anatomicznej, parametrów życiowych, badania i komunikacji z poszkodowanym psem, uczestnicy w praktyczny sposób poznali istotne zagadnienia dotyczące udzielania pierwszej pomocy psom służbowym. Policjanci szkolili się z tematów K9 First Aid / TECC / TCCC, wykorzystania zmodyfikowanego dla K9 protokołu M3ARCH3 jako uporządkowanie działań ratowniczych przy ranym psie i wykorzystanie akronimu PAWS (pain, antibiotics, wounds, splinting – ból, antybiotyki, rany, stabilizacja). Funkcjonariusze zdobywali umiejętności pierwszej pomocy w urazach i nagłych stanach u psów na specjalistycznych fantomach K9 DIESEL posiadających 28 funkcji i miejsc wykonywania procedur

medycznych. Policjanci praktykowali pierwszą pomoc przedweterynaryjną w zatrzymaniu oddechu i krążenia, masywnych krwotokach, urazach klatki piersiowej, wytrzewieniach, hipotermii, amputacji urazowej, złamaniach, zwichnięciach, odwodnieniach, udarach cieplnych, wstrząsach anafilaktycznych i zatruciach. Uczestnicy szkolenia docenili możliwość utrwalania nabytych umiejętności. Podczas szkolenia nie została też pominięta podstawowa sprawa, traktowana jako oczywista, choć różnie z tym bywa – czyli skompletowanie i znajomość wyposażenia apteczki pierwszej pomocy przedweterynaryjnej.

W STRESIE ZACHOWASZ SIĘ INSTYNKTOWNIE

Ważnym elementem podsumowującym zdobytą wiedzę i umiejętności były trzy symulacje pierwszej pomocy pozwalające na przećwiczenie działań ratowniczych w warunkach zbliżonych do rzeczywistych. Scenariusze przygotowane przez instruktorów Paramedyk Simulation obejmowały trzy sytuacje: 1) pierwszą pomoc przy zatrzymaniu krążenia u psa, 2) procedurę przy ranie postrzałowej i ranach odniesionych po ataku dzika, 3) pomoc w wypadku potrącenia psa przez samochód. „Jak ćwiczyć – tak później zrobicie” – uprzedzali uczestników instruktorzy i chwalili ich za duże zaangażowanie, dobrą pracę zespołową i szybkość działania.

Szkolenie zamykał wykład z technologii żywienia psów służbowych, ponieważ organizatorzy wychodzą z założenia, że znaczenie właściwej diety dla psów jest porównywalne z umiejętnościami udzielania im pierwszej pomocy przedweterynaryjnej. Znajomość i stosowanie zasad prawidłowego żywienia zapewniają psom, które przez wiele lat ciężko dla nas pracują, dłuższe i zdrowsze życie.

ZAŁOŻENIA PROJEKTU

Głównym celem projektu „TROPIK-9 – Taktyka, Rozpoznanie, Ochrona, Poszukiwanie, Identyfikacja, Kształcenie” są: wzmocnienie skuteczności Policji w zakresie wykorzystania psów służbowych i nadanie jej nowych możliwości podczas przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej, przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym oraz usprawnienie adekwatnego reagowania w odniesieniu do zagrożeń bezpieczeństwa powstałych z uwagi na zwiększony napływ grup przestępczych, przemyt broni, narkotyków i materiałów wybuchowych.

W ramach projektu zaplanowano liczne szkolenia z działań prewencyjnych z użyciem psów służbowych kategorii patrolowej i patrolowo-tropiącej, szkolenia poszukiwawcze z użyciem psów służbowych kategorii patrolowo-tropiącej, tropiącej, tropiącej osoby według założeń mantrailingu, do wyszukiwania zapachów zwłok ludzkich oraz z użyciem koni służbowych. W planach są także szkolenia dla osób wykonujących czynności pozoranta, dla przewodników psów służbowych w kategorii bojowej, do wyszukiwania zapachów materiałów wybuchowych oraz zespołów pirotechnicznych, jak również do wyszukiwania zapachów narkotyków.

Partnerami zagranicznymi w projekcie są przedstawiciele policji z Estonii, Litwy i Łotwy. W ramach współpracy międzyresortowej założenia projektu przewidują również udział przedstawicieli Straży Granicznej, Służby Więziennej i Żandarmerii Wojskowej. Projekt TROPIK-9 jest realizowany w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2021–2027 i zaplanowany na 36 miesięcy.

IZABELA PAJDAŁA

CZY TO KONIEC „OSOBY PODEJRZANEJ”?

Dyskusja na temat prawa do obrony osoby podejrzej, a także zdefiniowania tego uczestnika postępowania przygotowawczego trwa od wielu lat. W polskim procesie karnym zaowocowała opracowaniami, z których wyłoniły się dwie główne koncepcje. Pierwsza zakłada wprowadzenie do ustawy definicji osoby podejrzej i przyznania jej prawa do obrony. Druga – modyfikację pojęcia podejrzanego i przyznanie tego statusu w postępowaniu w następstwie zaistnienia dwóch przesłanek: pojawienia się uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przez osobę oraz podjęcia czynności procesowej skierowanej na ściganie tej osoby.

W lutym 2017 r. w numerze 143¹ miesięcznika „Policja 997” pisano o ówczesnych pracach związanych ze statusem osoby podejrzej. Po wielu latach zapowiadane zmiany znalazły swój wyraz w aktualnie procedowanym w Sejmie RP rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1600)².

Obowiązujący tryb ustanawiania podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym, polegający na formalnym przedstawieniu zarzutów, do polskiego procesu karnego został wprowadzony dekretem z 21 grudnia 1955 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. z 1955 r. poz. 309)³ – z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1956 r. Przed tą zmianą przepis art. 79 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 19 marca 1928 r. Kodeks postępowania karnego⁴ stanowił, że: „Ten, przeciwko komu toczy się dochodzenie, nazywa się podejrzanym, a ten, przeciw któremu wszczęto postępowanie sądowe – oskarżonym, a gdy kodeks niniejszy używa w znaczeniu ogólnym wyrazu oskarżony, odnośne przepisy mają zastosowanie także do podejrzanego”. Rozwiązanie z 1955 r. w ciągu lat całkowicie straciło swój gwarancyjny charakter, głównie z uwagi na systematyczne poszerzanie przez ustawodawcę możliwości podejmowania czynności procesowych bezpośrednio wobec osoby podejrzej, zanim doszło jeszcze do formalnego przedstawienia zarzutów. Jak wskazuje się w uzasadnieniu do rządowego projektu (w druku sejmowym nr 1600): „Nie odpowiada fundamentalnym zasadom współczesnego procesu karnego w demokratycznym państwie prawa sytuacja, kiedy

o tym, czy i kiedy jednostka może realizować swoje prawo do obrony, decyduje organ państwa (prokurator, funkcjonariusz Policji), zwłaszcza w sytuacji, gdy bez przeszkód wobec takiej jednostki mogą być podejmowane działania ingerujące w jej prawa podstawowe oraz nakładane są już na nią obowiązki procesowe”. W związku z tym w procedowanej regulacji przyjęto, że przedstawienie zarzutów nie będzie już jedyną, ale jedną z czynności skutkujących ukonstytuowaniem podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym. Przedstawienie zarzutów będzie wywoływało ten skutek bowiem tylko w sytuacji, gdy wobec osoby, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, nie podjęto wcześniej innej czynności nakierowanej na jej ściganie.

PRAWO DO OBRONY

Kierując się treścią art. 3 ust. 2⁵ dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności, dalej „dyrektywa 2013/48/UE”, należy wskazać, że w polskim procesie karnym prawo dostępu do obrońcy powinno przysługiwać następującym jego uczestnikom:

- 1) oskarżonemu (art. 71 § 2 kpk);
- 2) podejrzanemu w związku z przesłuchaniem w tym charakterze (art. 71 § 1 kpk, art. 301 kpk i art. 313 kpk),

czynnością jego okazania (art. 74 § 2 pkt 1 kpk) oraz udziałem w konfrontacji i eksperymencie procesowym (art. 316 § 1 i 2 kpk, art. 317 kpk);

- 3) podejrzanemu, który został pozbawiony wolności w związku z zarzutem popełnienia przestępstwa, np. zatrzymany, tymczasowo aresztowany (art. 245 § 1 kpk, art. 249 § 5 kpk);
- 4) osobie podejrzej, która została zatrzymana (art. 244 kpk, art. 247 kpk);
- 5) osobie podejrzej w związku z czynnością jej okazania (art. 74 § 3 kpk w zw. z § 2 pkt 1 kpk).

Z kolei z art. 2 ust. 1⁶ dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/1919/UE z 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania, wynika, że na gruncie polskiego procesu karnego podejrzanemu, który zgodnie z dyrektywą 2013/48/UE ma prawo dostępu do adwokata (radcy prawnego) i jednocześnie został pozbawiony wolności, zachodzi przypadek obrony obligatoryjnej lub też ma prawo do wzięcia udziału w okazaniu, konfrontacji lub eksperymencie procesowym, należy zapewnić pomoc prawną obrońcy z urzędu, jeżeli nie ma wystarczających środków na pokrycie pomocy obrońcy.

Kluczowe znaczenie przy wyborze sposobu dostosowania przepisów polskiej procedury karnej do obu dyrektyw miało to, że dyrektywa 2013/48/UE wiąże prawo do dostępu do adwokata nie tylko z uzyskaniem w sposób formalny procesowego statusu podejrzanego, lecz także z każdym powiadomieniem osoby „w inny sposób”, że jest podejrzana o popełnienie przestępstwa (art. 2 dyrektywy 2013/48/UE). Co istotne, zakres wskazanych powyżej czynności procesowych ukierunkowanych na ściganie, w toku których należy zapewnić osobie dostęp do adwokata, obejmuje czynności dokonywane obecnie również wobec osoby podejrzej, czyli przed przedstawieniem zarzutów. Wskazane okoliczności uzasadniają więc dokonanie zmiany definicji podejrzanego w procesie karnym przez „oderwanie” jej od instytucji przedstawienia zarzutów.

Zgodnie z projektowanymi zmianami w art. 71 § 1 kpk o uzyskaniu statusu podejrzanego będą przesądzały dwie okoliczności:

- 1) istnienie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przez osobę na podstawie zebranych dowodów oraz
- 2) podjęcie wobec niej pierwszej czynności procesowej ukierunkowanej na jej ściganie.

Mając powyższe na uwadze, można przyjąć, że dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa oznacza, że dowody zebrane przez organy ścigania (Policję, prokuraturę) są na tyle silne i przekonujące, że uprawdopodobniają, iż dana osoba faktycznie popełniła przestępstwo i dlatego organy państwowe mogą wobec niej podjąć czynności procesowe ukierunkowane na jej ściganie, czyli sformalizowane wskazane wyżej działania. Nie powinno budzić wątpliwości, że taką czynnością, a więc „ukierunkowaną na ściganie”, może być zatrzymanie takiej osoby⁷, przeprowadzenie jej okazania, przeszukiwania tej osoby lub zajmowanego przez nią lokalu lub jej pojazdu, pobranie od tej osoby materiałów, np. biologicznych do badań na podstawie art. 74 § 2 kpk lub zarządzenie wobec niej podsłuchu procesowego⁸.

Przesunięcie momentu uzyskania statusu podejrzanego będzie miało kluczowe znaczenie dla sytuacji osób objętych podejrzeniem popełnienia przestępstwa, które wprawdzie pozostają na wolności, lecz wobec których są podejmowane inne czynności zmierzające do ich ścigania. **Od tego momentu niedopuszczalne bowiem będzie traktowanie takiej osoby inaczej niż jako podejrzanego, a zatem naruszeniem jej praw procesowych będzie jej przesłuchanie w charakterze świadka.**

Koncepcja rozszerzenia definicji podejrzanego wydaje się słuszna, mimo że dla organów postępowania przygotowawczego będzie oznaczać wyzwanie – w szczególności w obszarze większej staranności przy czynnościach procesowych.

Projektowana zmiana definicji podejrzanego spowoduje w istocie objęcie nią osób, które obecnie są w kpk określane mianem „osób podejrzanych”. Z tego powodu konieczne są zmiany w tych przepisach, w których występuje pojęcie „osoba podejrzana”. Mają one dwójaki charakter. W tych przepisach, które przewidują czynności mogące według nowej definicji z art. 71 § 1 kpk ustanawiać podejrzanego jako stronę w postępowaniu przygotowawczym: art. 74 § 3⁹–4 kpk (także w art. 308 § 1 kpk i art. 335 § 1 kpk), art. 219 § 1 kpk¹⁰, art. 237 § 4 kpk, art. 244 § 1¹¹, 1a, 1b kpk, art. 247 § 1 kpk, art. 278 kpk i art. 295 § 1 kpk, posłużono się pojęciem „osoba, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa”, a więc wyrażeniem określającym pierwszy element definicji podejrzanego z art. 71 § 1 kpk. Będzie to oznaczać, że z momentem podjęcia takiej czynności (np. pobrania materiału dowodowego na podstawie art. 74 § 3 kpk, przeszukiwania) lub wydania odpowiedniej decyzji procesowej (np. zarządzenia zatrzymania i przymusowego doprowa-

dzenia na podstawie art. 247 § 1 kpk) osoba, której taka czynność lub decyzja będzie dotyczyć, będzie uzyskiwać status podejrzanego.

Natomiast w przypadku przepisów mających zastosowanie w sytuacji, gdy już wcześniej doszło do dokonania czynności procesowej ukierunkowanej na ściganie, posłużono się pojęciem „podejrzały” lub „oskarżony” (art. 189 pkt 3 kpk¹², art. 225 § 2 kpk i art. 517c § 1 kpk¹³) lub terminem ogólnym „osoba” (art. 244 § 4 kpk¹⁴, art. 664 kpk) albo też całkowicie pominięto termin „osoba podejrzana”, uznając, że nie wpływa to na treść normatywną regulacji (art. 248 § 3 kpk¹⁵).

Takiej zmiany, jak wskazuje się w uzasadnieniu projektu, nie wprowadza się jedynie w art. 192a § 1 kpk, celowo pozostawiając termin „osoba podejrzana” na określenie osoby na przedpolu podejrzenia popełnienia przestępstwa.

ZATRZYMANIE OSOBY

Według projektu od momentu zatrzymania w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa zatrzymany uzyskuje status podejrzanego. Zatrzymanie jest bowiem czynnością ukierunkowaną na ściganie osoby, co skutkuje prawem zatrzymanego do skorzystania z pomocy obrońcy (projektowany art. 244 § 2 i 5 kpk). Dla uczynienia realnym dostępu zatrzymanego do obrońcy, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie ma on środków na ustanowienie obrońcy z wyboru, proponuje się zmiany dotyczące dyżurów adwokacko-radcowskich (art. 245 § 2¹⁶ kpk). Ponadto w celu poprawy dostępu do adwokata (radcy prawnego), czego wymaga art. 3 ust. 4 oraz pkt 27 i 28 preambuły dyrektywy 2013/48/UE, projektuje się wprowadzenie:

1) obowiązku udostępnienia zatrzymanemu listy obrońców pełniących dyżur (art. 245 § 1 zd. 2 kpk);

2) obowiązku odnotowania udostępnienia listy obrońców w protokole zatrzymania (art. 244 § 3 kpk).

Uznano także – jako konieczne – wprowadzenie uproszczonego systemu zapewnienia zatrzymanym pomocy prawnej z urzędu.

Istotną zmianą jest zrezygnowanie z możliwości ograniczenia poufności rozmowy zatrzymanego z obrońcą przez:

1) skreślenie w art. 245 § 1 kpk wyrazów „w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, zatrzymujący może zastrzec, że będzie przy niej obecny”;

2) uchylenie w art. 73 kpk jego § 2–4¹⁷.

Zmiany te oznaczają wyeliminowanie z praktyki procesowej aktualnie obowiązujących ograniczeń w zakresie poufności kontaktów podejrzanego i jego obrońcy. Warto w tym miejscu przywołać treść komentarza ONZ do

art. 14 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych 2007: „(...) prawo do porozumiewania się z obrońcą wymaga, aby oskarżony miał szybki dostęp do obrońcy. Adwokat powinien móc spotykać się z klientami na osobności i komunikować się z oskarżonym w warunkach, które w pełni respektują poufność ich komunikacji”. Projektowane w art. 73 kpk zmiany pozostają w zgodzie z zapisami z art. 4 dyrektywy 2013/48/UE¹⁸, który nie pozwala na wprowadzenie ograniczeń w kontaktach podejrzanego z obrońcą, a które obecny kpk przewiduje. Należy jednak zauważyć, że w związku z treścią dyrektywy 2013/48/UE w doktrynie wskazuje się, że „jakiegokolwiek zastrzeżenia powodujące, że w praktyce podejrzały nie może swobodnie, w sposób całkowicie poufny, porozumiewać się z obrońcą, są niedopuszczalne, poza jednym wyjątkiem: gdy istnieją obiektywne i poparte faktami przesłanki wskazujące na to, że adwokat/radca prawny jest podejrzały o udział, wraz z podejrzanym lub oskarżonym, w przestępstwie”¹⁹.

Tożsama zmiana przewidziana jest także w art. 46 § 4 ustawy z 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860).

Należy zasygnalizować, że w związku z potrzebą zapewnienia efektywności pomocy prawnej z urzędu dla zatrzymanego, proponuje się wprowadzenie w art. 245 § 2 kpk reguły, że koszty pomocy udzielonej zatrzymanemu przez obrońcę pełniącego dyżur wykladał będzie tymczasowo Skarb Państwa. Rola wyznaczonego w tym trybie obrońcy z urzędu będzie polegać przede wszystkim na udzieleniu porady prawnej zatrzymanemu i będzie się kończyć najpóźniej z momentem ustania zatrzymania.

Istotną dla praktyki policyjnej będzie także zmiana w art. 246 kpk polegająca na dodaniu w nim § 1a, zapewniającego zatrzymanym dostęp do akt uzasadniających zatrzymanie. Zatrzymany i jego obrońca będą więc mieli dostęp do materiałów istotnych z perspektywy oceny zasadności, legalności i prawidłowości zatrzymania. Zmiana będzie miała kluczowe znaczenie dla skutecznego wnoszenia zażalenia na tę czynność. Nowy w art. 246 § 1a kpk odpowiada wymogom wynikającym z art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym²⁰ i jest uregulowaniem, którego potrzeba była sygnalizowana m.in. przez RPO w wystąpieniu do Ministra Sprawiedliwości w 2023 r.

Projektowane zmiany Policja pod nadzorem prokuratora będzie realizować w ukształtowanym w 2016 r. modelu postępowania przygotowawczego zarówno w formie śledztwa powierzzonego Policji, jak też dochodzenia. W tym kontekście należy zauważyć, że kolejna, będąca na etapie prac

sejmowych nowelizacja, nie zmienia przedstawionego w załączonym schemacie modelu dochodzenia.

Mając na względzie projektowane zmiany dot. zatrzymania osoby, należy pamiętać, o ich bezpośrednim oddziaływaniu także na sposób dokonywania przez policjantów zatrzymania na podstawie:

• art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636 i 718) osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla mienia (zatrzymanie prewencyjne), którym przysługują uprawnienia przewidziane dla osoby zatrzymanej w kpk;

• art. 394 ust. 1 ustawy z 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 107) cudzoziemca, wobec którego zachodzą m.in. okoliczności uzasadniające wydanie mu decyzji o zobowiązaniu do powrotu, z uwagi na to, że w zakresie nieuregulowanym w ustawie o cudzoziemcach do jego zatrzymania stosuje się przepisy kpk (art. 395 ust. 1).

A w następnym numerze – o dalszych zmianach w procedurze karnej, w szczególności o pierwszym przesłuchaniu podejrzanego.

insp. w st. spocz. ROMAN WOJTUSZEK
główny specjalista Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego
Biura Kryminalnego KGP

¹ <https://gazeta.policja.pl/997/archiwum-1/2017/numer-143-022017/139204,0-prawnej-przyszlosci-osoby-podejrzaney.html> [dostęp: 18.12.25 r.].

² [https://orka.sejm.gov.pl/opinie10.nsf/nazwa/spr_1600/\\$file/spr_1600.pdf](https://orka.sejm.gov.pl/opinie10.nsf/nazwa/spr_1600/$file/spr_1600.pdf) [dostęp: 18.12.25 r.].

³ Art. 71. § 1. Podejrzanym jest ten, co do którego wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów. Oskarżonym jest ten, przeciw komu wszczęto postępowanie sądowe.

⁴ Dz. Ur. Nr 33, poz. 313.

⁵ 2. Podejrzały lub oskarżony mają prawo dostępu do adwokata bez zbędnej zwłoki. W każdym wypadku podejrzały lub oskarżony mają dostęp do adwokata poczynając od najwcześniejszego spośród następujących terminów:

a) przed ich przesłuchaniem przez policję lub inny organ ścigania lub organ sądowy;
b) w momencie prowadzenia przez organy ścigania lub inne właściwe organy czynności dochodzeniowych lub innych czynności dowodowych zgodnie z ust. 3 lit. c);
c) niezwłocznie po pozabawieniu wolności;
d) zanim zostali wezwani do stawiennictwa przed sądem właściwym w sprawach karnych w odpowiednim czasie, zanim stawia się przed tym sądem.

⁶ 1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do podejrzanym i oskarżonym w postępowaniu karnym, którzy mają prawo dostępu do adwokata na mocy dyrektywy 2013/48/UE i którzy:

a) zostali pozbawieni wolności;
b) muszą mieć adwokata zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym; lub
c) są zobowiązani do uczestniczenia w czynnościach dochodzeniowo-śledczych lub dowodowych, lub mają prawo w nich uczestniczyć, w tym przynajmniej w:
(i) okazaniu osoby;
(ii) konfrontacji;
(iii) odtworzeniu przebiegu czynu zabronionego.

⁷ Do „schwytego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem w czasie pościgu” istnieje bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa (a z reguły – pewność), że właśnie on popełnił przestępstwo (w stosunku do takiej osoby istnieją „dane stanowiące

podstawę do przedstawienia zarzutów w sensie prawnym”).

⁸ Warto raz jeszcze przypomnieć, że wedle stanowiska Sądu Najwyższego to nie formalne przedstawienie zarzutu popełnienia przestępstwa, lecz już pierwsza czynność organów procesowych skierowana na ściganie określonej osoby czyni ją podmiotem prawa do obrony (wyrok SN z 9 lutego 2004 r., sygn. akt KK 194/03).

⁹ § 3. W stosunku do osoby, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przez nią przestępstwa, można dokonać badań lub czynności, o których mowa w § 2 pkt 1, a także, przy zachowaniu wymagań określonych w § 2 pkt 2 lub 3, pobrać krew, włosy, wymaz ze śluzówki policzków lub inne wydzieliny organizmu.

¹⁰ § 1. W celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przez nią przestępstwa, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, można dokonać przeszukania pomieszczeń i innych miejsc, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba ta lub wymienione rzeczy tam się znajdują.

¹¹ § 1. Policja ma prawo zatrzymać osobę, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełniła ona przestępstwo, a zachodzi obawa ucieczki lub ukrycia się tej osoby albo zatarcia śladów przestępstwa bądź też nie można ustalić jej tożsamości albo istnieją przesłanki do przeprowadzenia przeciwko tej osobie postępowania w trybie przyspieszonym.

¹² Art. 189. Nie odbiera się przyrzeczenia: 3) gdy świadek jest podejrzały o popełnienie przestępstwa będącego przedmiotem postępowania lub pozostającego w ścisłym związku z czynem stanowiącym przedmiot postępowania albo gdy za to przestępstwo został skazany.

¹³ § 1. Dochodzenie można ograniczyć do przesłuchania podejrzanego oraz zabezpieczenia dowodów w niezbędnym zakresie. W toku dochodzenia czynności procesowych określonych w art. 303 i art. 321 można nie dokonywać.

¹⁴ § 4. Niezwłocznie po zatrzymaniu osoby należy przystąpić do zebrania niezbędnych danych, a także

o zatrzymaniu zawiadomić prokuratora. W razie istnienia podstaw, o których mowa w art. 258 § 1–3, należy wystąpić do prokuratora w sprawie skierowania do sądu wniosku o tymczasowe aresztowanie.

¹⁵ § 3. Ponowne zatrzymanie na podstawie tych samych faktów i dowodów jest niedopuszczalne.

¹⁶ § 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób zapewnienia zatrzymanemu korzystania z pomocy obrońcy i możliwości jego wyboru, w tym organizacji dyżurów, o których mowa w § 2, mając na uwadze prawidłowy przebieg postępowania oraz konieczność zapewnienia zatrzymanemu możliwości wyboru obrońcy.

¹⁷ § 2. W postępowaniu przygotowawczym prokurator, udzielając zezwolenia na porozumiewanie się, może zastrzec w szczególności uzasadnionych wypadkach, jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, że będzie przy tym obecny sam lub osoba przez niego upoważniona.

§ 3. Jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, prokurator, w szczególności uzasadnionych wypadkach, może również zastrzec kontrolę korespondencji podejrzanego z obrońcą.

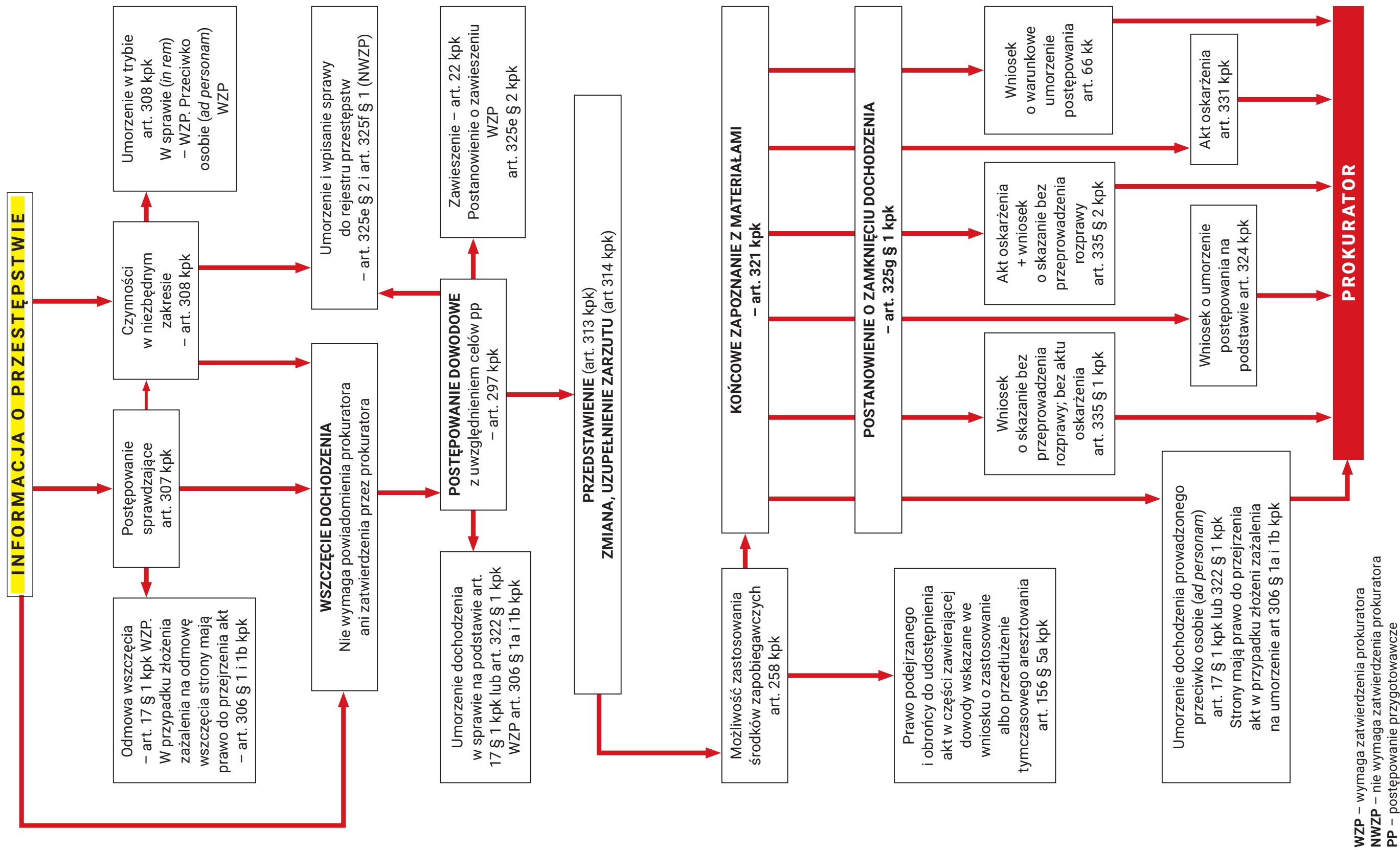
§ 4. Zastrzeżenia, o których mowa w § 2 i 3, nie mogą być utrzymywane ani dokonane po upływie 14 dni od dnia tymczasowego aresztowania podejrzanego.

¹⁸ „Państwa członkowskie respektują zasadę poufności porozumiewania się pomiędzy podejrzanymi lub oskarżonymi a ich adwokatem przy korzystaniu z prawa dostępu do adwokata przewidzianego w niniejszej dyrektywie. Takie porozumiewanie obejmuje spotkania, korespondencję, rozmowy telefoniczne oraz inne formy porozumiewania się, dozwolone na mocy prawa krajowego”.

¹⁹ *Kodeks postępowania karnego. Komentarz do art. 73*, red. J. Skorupka, wyd. 7, Legalis, Warszawa 2026.

²⁰ 1. W przypadku gdy osoba zostaje zatrzymana i aresztowana na jakimkolwiek etapie postępowania karnego, państwa członkowskie zapewniają osobom zatrzymanym lub ich obrońcom dostęp do będących w posiadaniu właściwych organów dokumentów, które są związane z konkretną sprawą i mają istotne znaczenie dla skutecznego zakwestionowania, zgodnie z prawem krajowym, legalności zatrzymania lub aresztowania.

MODEL DOCHODZENIA PO NOWELIZACJI KPK

mł. asp.
JACEK WRÓBEL
st. post.
SZYMON GARCORZ
KWP w Opolu

UDZIELILI PIERWSZEJ POMOCY KIEROWCY
20 listopada - Kalinowice

Chwilę przed 9.00 policjanci ruchu drogowego ze Strzelec Opolskich mł. asp. Jacek Wróbel oraz st. post. Szymon Garcorz prowadzili kontrolę prędkości, podczas której zatrzymali kierowcę ciężarówki. W trakcie czynności policjanci zauważyli, że jego stan zdrowia zaczyna się pogarszać. Mężczyzna był osłabiony i miał trudności z utrzymaniem kontaktu z policjantami. Po chwili dostał ataku epilepsji i osunął się na podłogę między siedzenia. Policjanci natychmiast weszli do kabiny i rozpoczęli udzielanie pierwszej pomocy. Udrożnili mu drogi oddechowe i wezwali zespół ratownictwa medycznego. Gdy odzyskał przytomność, przetransportowali go do radiowozu. Mężczyzna trafił do szpitala.

st. post.
PIOTR JABŁKOWSKI
post.
AMELIA OLSZEWSKA
KWP z s. w Radomiu

URATOWALI NIEPRZYTOMNEGO MĘŻCZYZNĘ
21 listopada - Płońsk

W godzinach porannych dyżurny jednostki Policji otrzymał zgłoszenie o nieprzytomnym mężczyźnie leżącym na chodniku. Na miejsce pojechali st. post. Piotr Jabłkowski i post. Amelia Olszewska. Gdy dotarli na ul. Grunwaldzką, zauważyli przechodniów, którzy wezwali służby. Policjanci nie wyczuli u wskazanego przez nich poszkodowanego mężczyzny pulsu, więc od razu przystąpili do udzielania pierwszej pomocy. Pracowali na zmianę, cały czas kontrolując, czy pojawiają się jakiekolwiek oznaki poprawy. Nagle mężczyzna odzyskał funkcje życiowe. Nadal był nieprzytomny, ale pojawiły się puls i oddech. Po przyjeździe ratowników medycznych 75-latek został zabrany do szpitala.

asp. szt.
GRZEGORZ PILARSKI
KWP w Gdańsku

ODNALAŻŁ ZAGINIONEGO NASTOLATKA
20 listopada - Łębork

O 15.30 na Policję przyszła matka chorego 17-latka, który oddalił się od swoich rówieśników i zaginął. Natychmiast po otrzymaniu informacji o zaginięciu dyżurny ustalił rysopis nastolatka i rozesłał policjantom. Wśród osób, które odebrały komunikat, był kierownik Referatu Patrolowo-Interwencyjnego Wydziału Prewencji KPP w Łęborku asp. szt. Grzegorz Pilarski. Będąc w drodze do domu, zwrócił uwagę na idącego ulicą chłopaka, którego wygląd pasował do rysopisu. Policjant nie był w mundurze i obawiał się, że może wystraszyć zaginionego, poinformował więc o jego odnalezieniu umundurowanych policjantów i do czasu ich przyjazdu obserwował nastolatka. Dwadzieścia minut po zaginięciu 17-latek był już w bezpiecznych rękach.

st. asp.
SZYMON MIELEWCZYK
KWP w Gdańsku

POMÓGŁ RANNEMU W WYPADKU
27 listopada - Piesienica

St. asp. Szymon Mielewczyk z pruszczańskiego wydziału dochodzeniowo-śledczego był w drodze do służby w pierwszej zmianie. Jechał swoim samochodem do stacji kolejowej w Piesienicy. Warunki drogowe były trudne, na jezdni leżał śnieg i było ślisko. W pewnym momencie auto jadące przed policjantem wpadło w poślizg i uderzyło w drzewo. Policjant się zatrzymał, pobiegł do rozbitego pojazdu i wyszarpnął zatrzasknięte drzwi, aby sprawdzić stan 37-letniego kierowcy. Ten oddychał, ale był nieprzytomny. Funkcjonariusz powiadomił służby ratownicze, a gdy ranny mężczyzna odzyskał przytomność, monitorował jego stan aż do przyjazdu ratowników medycznych.

Nierzadko z narażeniem własnego zdrowia i życia, czasem po służbie, ale zawsze pod presją czasu – funkcjonariusze Policji co dzień pomagają i chronią również tę najważniejszą z wartości, jaką jest ludzkie życie. Oto tylko część takich właśnie interwencji, które polscy policjanci skutecznie przeprowadzili od połowy listopada do połowy grudnia 2025 r.

sierż.
DAWID CHOLEWA
sierż.
EDYTA KĘSKOWICZ
KWP w Krakowie

PROFESJONALNA EWAKUACJA Z PŁONĄCEGO BUDYNKU
1 grudnia - Kraków

Dyżurny KMP w Krakowie otrzymał zgłoszenie o pożarze w jednym z bloków w rejonie Parku Krakowskiego. Na miejsce skierowano patrol, w którego składzie byli sierż. Edyta Kęskowicz i sierż. Dawid Cholewa. Policjanci przybyli na miejsce jako pierwsi. W drzwiach płonącego mieszkania zastali 90-letnią kobietę, która poinformowała, że wewnątrz jest jej niepełnosprawna córka. Obie kobiety zostały ewakuowane w bezpieczne miejsce. Działania utrudniał gęsty dym, ale funkcjonariusze wrócili jeszcze do mieszkania obok, skąd ewakuowali 72-latkę i psa. Strażacy opanowywali pożar, a policjanci zaopiekowali się poszkodowanymi do przejęcia ich przez ratowników medycznych.

sierż.
JAKUB TOMCZYK
post.
KLAUDIA DACH
KWP w Kielcach

URATOWALI MĘŻCZYZNĘ Z PŁOMIENI
12 grudnia - Starachowice

Do dyżurnego starachowickiej jednostki wpłynęła informacja o płonącym drewnianym domu w Starachowicach przy ulicy Myśliwskiej. Na miejsce udali się funkcjonariusze ogniwa patrolowo-interwencyjnego sierż. Jakub Tomczyk i post. Klaudia Dach. Osoby przyglądające się pożarowi alarmowały, że w budynku jest osoba potrzebująca pomocy. Policjanci bez wahania weszli do środka, odnaleźli mężczyznę leżącego pod zawalonym stropem i wyciągnęli go na zewnątrz. Funkcjonariusze przeszukali zadymione pomieszczenia, ale nie znaleźli nikogo więcej. Uratowany przez policjantów 37-latek trafił pod opiekę ratowników medycznych.

sierż.
PIOTR GAŁA
post.
MATEUSZ GAWĘDZKI
KWP w Gorzowie Wlkp.

URATOWALI ŻYCIĘ KOBIETY PO ZATRZYMANIU KRĄŻENIA
10 grudnia - Zielona Góra

Z dyżurnym KMP w Zielonej Górze skontaktowała się kobieta, prosząc o sprawdzenie, czy z jej sąsiadką jest wszystko w porządku. Na miejsce zostali skierowani sierż. Piotr Gała i post. Mateusz Gawędzki. W tym czasie zgłaszająca odwołała interwencję. Mimo to dociekliwi policjanci postanowili i tak sprawdzić sytuację sąsiadki. W mieszkaniu zastali siostrę kobiety, też wezwaną przez sąsiadkę. Po chwili lokatorka zaczęła tracić przytomność, a potem doszło do zatrzymania krążenia. Policjanci rozpoczęli RKO, polecając jej siostrze przyniesienie AED z pobliskiej ochotniczej straży pożarnej. Wkrótce policjanci i strażacy wspólnie ratowali kobietę. Wezwani na miejsce ratownicy medycznie przetransportowali poszkodowaną kobietę do szpitala.

asp. szt.
PAWEŁ KUBASIAK
KWP w Łodzi

SŁOWA WSPARCIA RATUJĄCE ŻYCIĘ
12 grudnia - Radomsko

Do dyżurnego KPP w Radomsku zgłosiła się kobieta, która poprosiła o pomoc dla jej męża, który skarżył się na zły stan psychiczny. Mężczyzna wyszedł rano do pracy, ale tam nie dotarł. Rodzina otrzymywała sygnały świadczące o realnym zagrożeniu jego zdrowia i życia. Pierwszym działaniem dyżurnego asp. szt. Pawła Kubasiaka było nawiązanie kontaktu telefonicznego z mężem zgłaszającej. Policjant rozmawiał z nim prawie pół godziny, ustalając jednocześnie miejsce pobytu i kierując we wskazane rejony patrole policyjne. Efektem skoordynowanej pracy policjantów były odnalezienie 62-latka i udzielenie mu niezbędnej pomocy.

oprac. **KATARZYNA CHRZANOWSKA**
KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

Interwencje domowe w konfliktach między partnerami stanowią duże wyzwanie. W szczególnych przypadkach funkcjonariusze spotykają się z sytuacjami, w których jedna ze stron zgłasza podejrzenie posiadania przez drugą stronę nielegalnych treści z udziałem małoletnich w urządzeniach elektronicznych. W takich okolicznościach policjant musi podjąć trudną decyzję w kwestii dalszego postępowania – jedną z opcji będzie konieczność zabezpieczenia potencjalnych dowodów przestępstwa o szczególnej społecznej szkodliwości.

Zgłoszenia dotyczące posiadania nielegalnych treści w urządzeniach elektronicznych w trakcie sporów partnerskich mogą mieć różne motywacje. Część z nich stanowi rzeczywiste odkrycia zaniepokojonej strony, inne mogą być instrumentalnie wykorzystywane w walce o majątek lub opiekę nad dziećmi. Zadaniem funkcjonariusza na miejscu zdarzenia jest zapewnienie, że jeśli istnieje materiał mogący stanowić dowód przestępstwa, zostanie on prawidłowo zabezpieczony.

PODSTAWY PRAWNE DZIAŁANIA

Posiadanie, rozpowszechnianie oraz produkcja treści pornograficznych z udziałem małoletnich są przestępstwem ściganym z urzędu (art. 202 § 3–4c kk). W większości przypadków to patrol Policji przeprowadzający interwencję otrzymuje informację o zaistniałym przestępstwie i w związku z tym jest zobowiązany podjąć niezbędne czynności. Należy tutaj rozróżnić dwa sposoby postępowania po uzyskaniu wiadomości, że mogło dojść do przestępstwa.

Pierwszy sposób:

1. Na miejscu patrol Policji w notatniku służbowym odnotowuje wszelkie informacje odnośnie do danych personalnych osób przebywających w pomieszczeniach.
2. Ponadto powinien dokładnie rozpytać osoby na okoliczność zdarzenia i w przypadku uzasadnionego podejrzenia wykorzystania seksualnego małoletniego (art. 200 kk) i/lub posiadania w urządzeniu (urządzeniach) treści pornograficznych (art. 202 kk) należy natychmiast powiadomić dyżurnego jednostki Policji oraz zabezpieczyć miejsce zdarzenia wraz z nośnikami elektronicznymi przed ewentualnym zniszczeniem.
3. Dyżurny jednostki Policji na miejsce zdarzenia powinien wysłać grupę dochodzeniowo-śledczą w celu przeprowadzenia czynności w niezbędnym zakresie w trybie art. 308 kpk. Ma to na celu przyjęcie zawiadomienia o przestępstwie, przesłuchanie świadków, dokonanie oględzin miejsca zdarzenia oraz przeszukania i zatrzymania rzeczy, które mogą pochodzić z przestępstwa lub służyć do jego popełnienia.

PODEJRZENIE SEKSUALNEGO WYKORZYSTANIA DZIECKA

Drugi sposób:

1. W przypadku kiedy dyżurny jednostki Policji nie może skierować na miejsce zdarzenia grupy dochodzeniowo-śledczej, dowódca patrolu powinien po konsultacji z dyżurnym zatrzymać nośniki pamięci w celu zapobieżenia utraty bądź zniszczenia dowodów przestępstwa na podstawie legitymacji służbowej w trybie art. 220 § 3 kpk lub art. 217 kpk. W tym celu powinien okazać legitymację służbową (lub nakaz kierownika jednostki, o ile możliwe jest jego pozyskanie do czasu zakończenia interwencji) i na jej podstawie dokonać przeszukania pomieszczeń lub zatrzymania rzeczy oraz zabezpieczenia wszelkiego rodzaju nośników elektronicznych. Należy pamiętać, że dokonanie czynności przeszukania w ramach art. 220 § 3 kpk wymaga bezwzględnego zatwierdzenia prokuratora lub sądu, natomiast zatrzymanie rzeczy w trybie art. 217 kpk polega na żądaniu wydania lub dobrowolnego przekazania rzeczy, np. gdy strona zawiadamiająca ujawnia nośnik i chce go przekazać Policji. Wtedy sporządza się protokół zatrzymania rzeczy w odpowiednim formularzu, który zatwierdza się na żądanie tej osoby.

2. Po dokonaniu czynności przeszukania lub zatrzymania rzeczy należy w jednostce Policji sporządzić stosowną dokumentację, tj. notatkę urzędową czy doręczenie wezwań osobom uczestniczącym w interwencji.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA

CSAM (Child Sexual Abuse Material) to termin określający materiały w jakikolwiek sposób przedstawiające wykorzystywanie seksualne lub krzywdzenie dzieci – mogą to być np. zdjęcia, filmy, nagrania audio, rysunki. W przypadku podejrzenia zaistnienia przestępstwa związanego z tego typu treściami należy postępować zgodnie z zaleceniami przedstawionymi poniżej.

1. FAZA WSTĘPNA – ocena sytuacji.

Po przybyciu na miejsce interwencji funkcjonariusz powinien przeprowadzić wstępną ocenę sytuacji, zachowując szczególną ostrożność i obiektywizm. Informacje pozyskane podczas pierwszego kontaktu w miejscu zdarzenia są kluczowe dla dalszego postępowania.

Oddzielne rozmowy ze stronami konfliktu: należy przeprowadzić indywidualne rozmowy z obiema stronami, dokumentując dokładnie okoliczności zgłoszenia. Trzeba ustalić:

- w jaki sposób zgłaszająca osoba dowiedziała się o rzekomych treściach;
- czy widziała konkretne pliki;
- czy ma dostęp do urządzenia;
- jaki jest kontekst obecnego konfliktu (np. toczące się postępowanie rozwodowe, spór o opiekę nad dzieckiem etc.).

Weryfikacja zgłoszenia: należy zwrócić uwagę na następujące aspekty:

- czy zgłaszająca osoba przedstawia konkretne fakty, czy tylko ogólne oskarżenia;
- czy posiada dokumentację (zrzuty ekranu, własne zapisane pliki. **UWAGA:** posiadanie takich materiałów przez zgłaszającego również stanowi czyn zabroniony);
- czy wcześniej zgłaszała sprawę organom ścigania.

2. USTALENIE OKOLICZNOŚCI ZGŁOSZENIA

i kontekstu sprawy.

Analiza zachowania osoby zgłaszającej: należy obserwować reakcje emocjonalne zgłaszającego, czy wykazuje autentyczne zaniepokojenie, strach, czy może jego postawa wskazuje na inne motywy zgłoszenia. Zwrócić uwagę na spójność relacji i wiarygodność przedstawianych okoliczności.

Chronologia konfliktu: precyzyjnie ustalić, od jakiego momentu trwa konflikt między stronami oraz czy ujawnienie materiałów CSAM nastąpiło po jego zaistnieniu. Tego typu informacje mogą wskazywać na potencjalne motywy instrumentalnego wykorzystania zgłoszenia.

Okoliczności ujawnienia materiałów: wyjaśnić, w jaki sposób osoba zgłaszająca natknęła się na przedmiotowe materiały oraz dlaczego, jeśli wiedziała o nich wcześniej, informuje organy ścigania dopiero teraz. Ustalić, co skłoniło ją do zgłoszenia w tym konkretnym momencie.

Charakterystyka materiałów: określić, kogo dotyczą ujawnione treści oraz jaki mają charakter. Ustalić okolicz-

ności wykonania zdjęć lub nagrań (np. podczas codziennych czynności, zabawy, kąpeli czy w trakcie aktywności seksualnej). Sprawdzić, czy materiały dotyczą małoletniego członka rodziny, dziecka z najbliższego otoczenia czy osób zupełnie obcych.

Dostęp do urządzeń: zweryfikować, kto ma dostęp do urządzeń elektronicznych w miejscu zamieszkania. Ustalić liczbę kont użytkowników na poszczególnych urządzeniach oraz osoby mające do nich dostęp zarówno fizyczny, jak i przez znajomość haseł.

Bezpieczeństwo małoletnich: jeśli na miejscu przebywają dzieci, należy dyskretnie ocenić ich zachowanie, stan emocjonalny oraz sprawdzić, czy nie noszą widocznych obrażeń ciała. W razie podejrzenia bezpośredniego zagrożenia niezwłocznie podjąć odpowiednie działania ochronne.

3. IDENTYFIKACJA URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH.

Przed przystąpieniem do zabezpieczenia dowodów należy ustalić, które urządzenia mogły służyć do popełnienia przestępstwa, ale również, z których ogólnie urządzeń korzystał użytkownik.

Podstawowe urządzenia: najczęściej w tego typu przestępstwach są wykorzystywane telefony (smartfony), mogą to być jednak również komputery – laptopy lub komputery stacjonarne. W takich urządzeniach mogą być zarówno zapisane dowody w postaci zdjęć lub filmów, jak i rozmowy prowadzone za pomocą komunikatorów.

Dodatkowe nośniki danych: dane w postaci zdjęć lub filmów często bywają zapisane na dodatkowych nośnikach, takich jak pendrive'y i dyski zewnętrzne. Często są to nośniki, do których inni domownicy nie mają dostępu, wtedy należy rozpytać o ich lokalizację.

Urządzenia sieciowe: w przypadku wymiany plików zdarza się, że użytkownicy korzystają z routerów z dyskami lub urządzeń NAS z wbudowanym klientem P2P wymiany plików. Warto dopytać, czy takie urządzenia są w miejscu zamieszkania.

Dane w chmurze: rozmowy prowadzone przez komunikatory mogą być zapisane również w chmurze. Warto ustalić:

- za pomocą jakiego urządzenia i w jakim komunikatorze były prowadzone rozmowy;
- login i hasło do kont;
- ewentualne inne metody autoryzacji (np. kod SMS z konkretnego telefonu).

4. DZIAŁANIA ZABEZPIECZAJĄCE

– TRYB PILNY.

Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa i sytuacja nie cierpi zwłoki (np. podejrzany ma możliwość usunięcia danych), funkcjonariusz może zabezpieczyć urządzenie elektroniczne na podstawie art. 308 kpk, w szczególnych przypadkach art. 220 kpk w trybie „niecierpiącym zwłoki”.

Po ujawnieniu dowodu przestępstwa na nośniku elektronicznym należy niezwłocznie podjąć następujące działania:

Kontrola dostępu: zabezpieczyć pomieszczenie i uniemożliwić podejrzanemu oraz osobom postronnym dostęp do jakichkolwiek urządzeń elektronicznych znajdujących się w miejscu zdarzenia.

Zabezpieczenie haseł dostępu: dla każdego z zabezpieczonych urządzeń należy ustalić metody uwierzytelniania. Oprócz biometrii (odcisk palca, rozpoznawanie twarzy) będącej zabezpieczeniem dodatkowym niemal każde współczesne urządzenie posiada podstawowe zabezpieczenie w postaci hasła, kodu PIN lub wzoru graficznego (pattern). Należy:

- precyzyjnie zapisać hasło lub kod PIN (zwracając uwagę na wielkość liter, cyfry i znaki specjalne);
- w przypadku wzoru graficznego dokładnie go narysować, numerując kolejne punkty połączenia;
- przedstawić zapisane dane użytkownikowi w celu potwierdzenia ich zgodności;
- odnotować w protokole fakt potwierdzenia poprawności przez użytkownika urządzenia.

Zakaz samodzielnej analizy: powstrzymać się od przeglądania zawartości urządzenia – wszelkie czynności analityczne powinny być przeprowadzone przez uprawnione służby w kontrolowanych warunkach, aby zachować wartość dowodową materiału.

Izolacja urządzenia od sieci: aktywować tryb samolotowy lub całkowicie wyłączyć dostęp urządzenia do sieci internet, aby uniemożliwić zdalne połączenie mogące powodować modyfikację lub usunięcie danych. Jeśli jest to możliwe, należy wyciągnąć z urządzenia kartę SIM oraz kartę pamięci. Do otworzenia tacki karty SIM, jeśli brak właściwego narzędzia, można użyć spinacza biurowego lub igły.

Pakowanie i opis: każdy z ujawnionych nośników należy zabezpieczyć w osobną kopertę lub pudełko, do których należy dołączyć metryczkę. Przy czym telefon należy umieścić razem z kartą SIM i kartą pamięci. Opakowanie powinno zabezpieczać zarówno przed dostępem, jak i zapewniać bezpieczeństwo w trakcie transportu. Urządzenia elektroniczne można umieścić w torbie Faradaya – jeśli jest dostępna. Opakowanie takie skutecznie blokuje sygnały docierające z zewnątrz (sieć komórkowa, Wi-Fi, Bluetooth).

Dokumentacja: sporządzić szczegółowy protokół zatrzymania rzeczy, uwzględniając: stan techniczny urządzenia (włączone/wyłączone), widoczne uszkodzenia oraz wszystkie podjęte czynności zabezpieczające.

5. SZCZEGÓŁOWE ZASADY ZABEZPIECZANIA URZĄDZEŃ MOBILNYCH.

Pozyskanie danych identyfikacyjnych urządzenia

W zależności od modelu telefonu, dane identyfikacyjne znajdują się w różnych lokalizacjach:

- **iPhone** (Ścieżka: Ustawienia > Ogólne > To urządzenie): nazwa modelu (np. iPhone 15 Pro Max), numer modelu (np. MU773PX/A), wersja iOS (np. 18.7.1), IMEI (np. 351149513000000).
- **Samsung** (Ścieżka: Ustawienia > Telefon – informacje): nazwa modelu (np. Galaxy S23 Ultra), numer modelu (np. SM-S918B/DS), IMEI (np. 359821000000000). Informacje o oprogramowaniu (Ścieżka: Ustawienia > Telefon – informacje > Informacje o oprogramowaniu): wersja Androida (np. 14), poziom poprawek zabezp. Androida (np. 1 marca 2024), numer wersji (Build number) (np. UP1A.210011.001...).
- **Xiaomi / Redmi / POCO** (Ścieżka: Ustawienia > O telefonie): nazwa urządzenia (np. Xiaomi 13T), wersja OS (np. MIUI 14 lub Xiaomi HyperOS 1.0.1.0), wersja Android (np. 13 TKQ1...), poziom poprawek zabezpieczeń Androida (np. 2023-11-01). Pełne dane (Ścieżka: Ustawienia > O telefonie > Wszystkie parametry lub Pełna specyfikacja): model (np. 2306EP90G), IMEI (np. 359843000000000).

W innych urządzeniach wskazane dane identyfikacyjne mogą się znajdować w zbliżonych miejscach.

Zabezpieczenie kart SIM i pamięci:

- z karty SIM należy spisać nazwę operatora oraz numer (IMSI) wybity na karcie;
- z karty pamięci należy spisać nazwę producenta, model i pojemność;
- kartę pamięci (jeśli jest) i kartę SIM należy zabezpieczyć razem z urządzeniem.

Procedura wyłączenia i pakowania urządzenia

Jeśli posiadamy hasło lub wzór zabezpieczający i usunęliśmy karty z urządzenia, możemy wyłączyć telefon. Następnie należy włożyć go do koperty, pudełka, torebki lub owinąć folią. Idealnie byłoby umieścić telefon w torebce Faradaya, jednak jej posiadanie nie jest standardem w patrolu.

Na opakowaniu należy nakleić metryczkę, na której należy zapisać wszystkie dane telefonu i pozostałych kart oraz ustalone hasło. Dodatkowo warto zapisać również informację o dacie i godzinie wyłączenia urządzenia.

Postępowanie w przypadku braku współpracy podejrzanego

W przypadku gdy podejrzanemu nie chce przekazać hasła do urządzenia, należy wyciągnąć z urządzenia kartę SIM, jeśli jest – również kartę pamięci. Idealnie byłoby umieścić telefon w torebce Faradaya oraz podpiąć do niego powerbank.

Jeśli brak tych środków, należy podjąć decyzję – wyłączenie telefonu znacząco zwiększa trudność przełamania zabezpieczenia, czasem wręcz to uniemożliwiając. Pozostawienie urządzenia włączonego przy posiadaniu karty e-SIM stwarza ryzyko zdalnego wyczyszczenia danych.

UWAGA: Gdy osoba nie współpracuje, a urządzenie posiada hasło, warto zabezpieczyć inne urządzenia należące do podejrzanego, nawet starsze i niesprawne już telefony. Na ich podstawie często można ustalić hasło i dostać się do urządzenia, które współcześnie jest znacznie lepiej zabezpieczone, a użytkownik skorzystał z tych samych haseł.

NAJCZĘSTSZE BŁĘDY I JAK ICH UNIKAĆ

Przeglądanie zawartości urządzenia na miejscu interwencji

Funkcjonariusz patrolu nie jest uprawniony ani przeszkolony do analizy zawartości cyfrowej. Przeglądanie może prowadzić do zarzutów o modyfikację danych oraz ryzyka nieumyślnego zniszczenia materiału dowodowego przy nieprawidłowym obchodzeniu się z urządzeniami.

Pobieranie danych na własne nośniki

Jest to działanie kategorycznie zabronione. Takie postępowanie może podważyć wiarygodność przenieszonego materiału dowodowego, tworzy dodatkowe kopie potencjalnie nielegalnych treści i naraża funkcjonariusza na odpowiedzialność karną za ich posiadanie.

Przyjmowanie od osoby zgłaszającej kopii rzekomych nielegalnych treści

Funkcjonariusz nie powinien przyjmować nośników z takimi materiałami bez zabezpieczenia ich w przewidzianej procedurze wynikającej z art. 217 kpk, art. 308 kpk i art. 220 kpk oraz powiadomienia prokuratora.

Nieudokumentowanie podstaw działania w trybie pilnym

Późniejsze zakwestionowanie legalności zatrzymania rzeczy może skutkować wyłączeniem dowodów. Okoliczności, w których zabezpieczono materiał dowodowy, muszą precyzyjnie wskazywać, dlaczego sytuacja wymagała natychmiastowego działania. Każdorazowe zatrzymanie rzeczy wymaga sporządzenia protokołu.

Uleganie presji stron konfliktu

Zarówno żądania zgłaszającego o natychmiastowe przeszkolenie telefonu, jak i odmowa podejrzanego do współpracy nie powinny determinować działania funkcjonariusza ponad obowiązujące procedury.

WSPÓŁPRACA Z WYSPECJALIZOWANYMI KOMÓRKAMI

Po zabezpieczeniu urządzenia lub przyjęciu zawiadomienia sprawa powinna być niezwłocznie przekazana do właściwej jednostki organizacyjnej Policji prowadzącej postępowania tego typu. W celu uniknięcia zniszczenia lub zatarcia śladów jest wskazane zwrócenie się o pomoc do Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości z wnioskiem o ewentualne udzielenie wsparcia w sytuacjach nagłych. W pozostałych przypadkach czynności takie realizują laboratoria kryminalistyczne przy komendach wojewódzkich Policji.

Te jednostki dysponują odpowiednim sprzętem do analizy urządzeń mobilnych zapewniającym integralność dowodów i możliwość ich wykorzystania w dalszym postępowaniu.

OCHRONA MAŁOLETNICH W RODZINIE

Niezależnie od działań związanych z zabezpieczeniem dowodów funkcjonariusz powinien ocenić, czy w rodzinie znajdują się małoletni wymagający objęcia ochroną. Jeżeli podejrzenie dotyczy materiałów z udziałem dzieci z rodziny, konieczne jest natychmiastowe powiadomienie prokuratora i rozważenie zabezpieczenia dzieci (art. 12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Zatrzymanie osoby podejrzanego

Dodatkowym zagadnieniem jest zatrzymanie osoby podejrzanego o popełnienie przestępstwa, jeżeli zostały spełnione przesłanki, takie jak:

- istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniła ona przestępstwo, a zachodzi obawa ucieczki lub ukrycia się tej osoby albo zatarcia śladów przestępstwa;
- istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniła ona przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, a zachodzi obawa, że ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa grozi.

Przesłanki te znajdują zastosowanie w przypadku, gdy nie ma wątpliwości co do wykorzystywania seksualnego dzieci wspólnie zamieszkujących ze sprawcą.

PODSUMOWANIE

Interwencja w sprawach dotyczących materiałów przedstawiających seksualne wykorzystanie dziecka wymaga od funkcjonariusza kompleksowego działania: od prawidłowego zabezpieczenia nośników i udokumentowania podstaw prawnych czynności, przez unikanie najczęstszych błędów, do właściwej reakcji na zagrożenie dla małoletnich, włącznie z zatrzymaniem podejrzanego, gdy są spełnione ustawowe przesłanki. Świadomość specyfiki konfliktów rodzinnych, znajomość procedur i umiejętność współpracy z wyspecjalizowanymi komórkami Policji oraz prokuratorem przekładają się bezpośrednio na skuteczność postępowania i ochronę dzieci – tych, które już zostały skrzywdzone, i tych, które dzięki profesjonalnym działaniom funkcjonariuszy można uchronić przed przestępstwem.

st. asp. **ARTUR KACZOROWSKI**
Centralne Biuro Zwalczania Cyberprzestępczości, Zarząd w Szczecinie
nadkom. w st. spocz. **ROBERT BUDASZEWSKI**
asp. szt. w st. spocz. **SŁAWOMIR KALISIAK**
AMANDA KRAĆ-BATYRA
biegły sądowy z zakresu antropologii, Instytut Antrotech
TOMASZ SIDOR
biegły sądowy z zakresu informatyki śledczej, Instytut Antrotech

POPRAWKI MILE WIDZIANE

Biuro Logistyki Policji Komendy Głównej Policji, dążąc do poprawy komfortu pełnienia służby przez funkcjonariuszy, wprowadza dodatki, zmiany i poprawki umundurowania.

ubioru spełniającą funkcję ochrony przed deszczem można w razie potrzeby uzupełniać typowo zimową, która zapewnia ochronę przed zimnem. W momencie, kiedy policjant ma swobodę wyboru umundurowania, w którym wystąpi w służbie, może wykorzystać pierwszy element lub drugi albo cały dwuelementowy zestaw. Każdy z nich może stanowić samodzielne okrycie zewnętrzne, a w razie potrzeby mogą stanowić spójny funkcjonalny zestaw.

Wprowadzane zmiany są możliwe m.in. dzięki postępowi technologicznemu w branży włókienniczej. Materiały, które kiedyś nie sprawdzały się w praktyce, dziś zostały znacznie udoskonalone, np. poliamid zaczyna zastępować poliester w wielu nowoczesnych tkaninach.

- Co jest istotne dla warunków pełnienia służby - w nowych kurtkach zimowych będzie łatwiejszy dostęp do ŚPB, a funkcjonariuszom łatwiej będzie dobrać odpowiedni rozmiar kurtki, oparty na oznaczeniach stosowanych powszechnie na rynku, czyli np. S, M, L, XL - mówi nadkom. Krzysztof Błesznowski z Wydziału Koordynacji

KURTKA NA LATO I ZIMĘ

Biuro Logistyki Policji KGP prowadzi prace rozwojowe nad wprowadzeniem nowego wzoru kurtek służbowych o charakterze uniwersalnym, stanowiących uzupełnienie kurtek ochronnych typu „softshell”. Nowy typ odzieży ma docelowo zastąpić asortyment w postaci kurtek służbowych letnich oraz kurtek służbowych zimowych z podpinką i ocieplaczem z polaru.

Przyjęte założenia obejmują opracowanie kompletu składającego się z kurtki o charakterze przeciwdeszczowym i kurtki o charakterze ciepłochronnym, przy czym każdy z tych wyrobów może być użytkowany oddzielnie lub mogą być noszone razem.

Obecnie użytkowana kurtka zimowa składa się z trzech elementów: kurtki, podpinky oraz polaru. Każdy z nich ma określoną specyfikę. Sama kurtka zewnętrzna zimowa chroni nas przede wszystkim przed wilgocią i wiatrem. Podpinka zwiększa komfort termiczny kurtki zimowej. Polar może być noszony osobno albo jako część kurtki zimowej i wówczas mamy już trzy warstwy odzieży zewnętrznej. Wszystkie służą ochronie funkcjonariusza zimą, ale mają tę niedogodność, że założone jednocześnie bardzo ograniczają swobodę ruchów. Mamy też kurtkę letnią, która zapewnia ochronę przede wszystkim przed opadami, ale nie ma walorów ochrony termicznej.

Kurtka uniwersalna, a właściwie zestaw dwóch kurtek, miałyby rozwiązać te wszystkie problemy. Zewnętrzną warstwę

Gospodarki Kwatermistrzowskiej
Biura Logistyki Policji KGP. – Sprawdzimy,
na ile jest to trafne rozwiązanie.
Rozważane jest także zastosowanie oznaczeń
stopnia służbowego nad napisem „Policja”
w przedniej części kurtki i tym samym
usunięcie naramienników.

WSPÓŁCZESNY MUNDUR ĆWICZEBNY

Umundurowanie ćwiczebne również przechodzi ewolucję. Zmienia się tkanina i konstrukcja. Obecnie użytkowane, w kolorze granatowym (bluza i spodnie), wprowadzono w 2017 r. Tkanina opierała się na kombinacji poliestru i bawełny wzmocnionej siatką rip-stop. W pierwszych prototypach nowego wzoru ubioru wykonanych w 2024 r. zdecydowano się na zmianę składu mieszkanki surowcowej i zastąpienie poliestru poliamidem z domieszką włókien elastycznych nowej generacji.

Współczynniki fizykochemiczne materiałów mają duże znaczenie. Włókna elastyczne mają w tej chwili znacznie lepsze charakterystyki niż kiedyś, gdy tkaniny z ich dodatkiem łatwo się mechaciły, a poszczególne włókna wychodziły z układu i się łamały. Obecnie zastosowany surowiec charakteryzuje się dużą wytrzymałością, także na szkodliwe substancje.

Wykorzystanie poliamidu pozwoliło na zmniejszenie ciężaru tkaniny, co czyni odzież bardziej komfortową w użytkowaniu i daje poczucie lekkości oraz zapewnia większą przepuszczalność powietrza. Zastosowanie nowego materiału pozwala na stworzenie bardziej wyrafinowanej konstrukcji. Inaczej wygląda układ kieszeni, które teraz będą w większości dwuwarstwowe, a nie jednowarstwowe. To z kolei zwiększa funkcjonalność całego munduru.

Kilka lat temu były prowadzone prace (pn. „Badania antropometryczne funkcjonariuszy podległych MSWiA” – „Policja 997” 2018, nr 154) nad tabelami rozmiarów, które wykazały, że sylwetki policjantów znacząco odbiegają od tych, na których były wzorowane tabele w poprzednich dekadach. Możemy śmiało powiedzieć, że budowa ciała współczesnych policjantów się zmieniła.

Cała konstrukcja umundurowania ćwiczebnego jest bardziej dopasowana do sylwetki. Jednym z założeń jest to, że policjanci często noszą bluzy wpuszczone w spodnie, co jest dopuszczalnym sposobem użytkowania tego typu umundurowania. Zmienia się także fason spodni.

Używając powszechnie przyjętej klasyfikacji krojów, nie są ani „slim” ani „relaxed”, najbardziej odpowiednie określenie to „regular” w kierunku „slim”.

Nie chodzi tylko o to, aby funkcjonariusze dobrze wyglądali, ale mieli także swobodę ruchów. Wszystkie zmiany służą zapewnieniu policjantom jak największego komfortu pełnienia służby.

POŻEGNANIE Z FURAŻERKĄ

Zatrzymajmy się na chwilę przy nakryciu głowy do umundurowania ćwiczebnego. Wszystko wskazuje na to, że furażerki mogą nie przetrwać próby czasu. Prawie dekadę temu trafiły na głowy policjantów na co dzień pełniących służbę, przede wszystkim w pionie prewencji, jednak nie do końca sprawdziły się w życiu. Najczęściej podnoszonymi uwagami było to, że nie chronią przed deszczem i słońcem. Dlatego zapowiada się powrót do najbardziej praktycznego wzoru, czyli czapki typu sportowego z daszkiem.

Furażerki mają swoje zalety – ich niewielki rozmiar po złożeniu pozwala na łatwe schowanie do kieszeni. Ale to za mało. Doświadczenia funkcjonariuszy oddziałów prewencji Policji z działań o charakterze dynamicznym oraz w najcięższych warunkach – zwłaszcza na granicy, gdzie wielogodzinną służbę pełnili na otwartym powietrzu – przełożyły się na konieczność ponownej analizy zagadnienia zmiany nakrycia głowy.

W trakcie prowadzonych konsultacji, m.in. ze związkami zawodowymi Policji, pojawiła się propozycja rozszerzenia norm należności dla policjantów OPP/SPPP o beret, jednak większość jednostek nie poparła tego pomysłu, uznając, że kierunek zmian powinien podążać za nakryciem głowy w postaci czapki z daszkiem, która lepiej przylega do głowy i nie zsunie się podczas interwencji.

Biuro Logistyki Policji KGP, dążąc do poprawy komfortu pełnienia służby przez funkcjonariuszy, jest w trakcie testów użytkowych czapki z daszkiem w dwóch wersjach: wykonanych z tkaniny przeznaczonej na obecnie wykorzystywane umundurowanie ćwiczebne oraz wykonane z tkaniny będącej przedmiotem eksperymentu przy okazji wprowadzania nowego wzoru umundurowania ćwiczebnego. Ich fason nieco się zmienił. Zmniejszono daszek i spłycono główkę czapki, tak by

zdj. Andrzej Chyliński

policjantom nie kojarzyła się z dawniej używanym umundurowaniem. Ma regulację obwodu, a także przedziały rozmiarowe. Co stanie się więc z furażerkami?

Gdy testowanie nowego wyrobu przebiegnie pomyślnie, minie jeszcze jakiś czas, zanim furażerki zostaną całkowicie wycofane – wskazuje Biuro Logistyki Policji KGP. Wymiana tak powszechnie wykorzystywanego przedmiotu może potrwać kilka lat.

JESTEM Z POLICJI, TO WIDAĆ

Tragiczne postrzelenie policjanta przez policjanta na ul. Inżynierskiej w Warszawie nie jest sprawą zamkniętą, ale wielu ekspertów – każdy w swojej dziedzinie – niemal z dnia na dzień podjęło pracę, aby jeszcze zmniejszyć ryzyko wystąpienia takich zdarzeń w przyszłości.

Choć pewne rozwiązania już funkcjonowały, należało je uzupełnić i udoskonalić. Ważne jest, aby w krytycznych sytuacjach zapewnić identyfikację między funkcjonariuszami, przeznaczyć dla policjantów takie wyposażenie, które może być skrycie przenoszone, a ujawnione w momencie, kiedy zaistnieje taka konieczność.

Przedmiotem, który już funkcjonował, była opaska identyfikacyjna. Pojawiła się, gdy jeszcze nie było jej w przepisach mundurowych, podczas prowadzenia dużych operacji, np. związanych ze Światowymi Dniami Młodzieży w 2016 r. Chodziło o to, by funkcjonariusze nieznający się, pochodzący z różnych garnizonów i jednostek, mogli się szybko zidentyfikować. Zgromadzone w ten sposób doświadczenie zaczęło przenikać do praktyki i coraz większa liczba funkcjonariuszy wykorzystywała opaski nie tylko przy zabezpieczeniu istotnych wydarzeń, lecz także w codziennych działaniach. Dla policjantów Centralnego Biura Śledczego Policji jest to już przyjęta praktyka, która przenikła do pionu kryminalnego i komórek wywiadowczych.

Teraz dochodzą kolejne przedmioty pozwalające na rozpoznanie „swój – obcy”. Pierwszym są czapki identyfikacyjne, które pierwotnie funkcjonowały w Centralnym Biurze Śledczym Policji. Mają one inny fason niż czapki sportowe, posiadają łamany daszek, co ułatwia chowanie ich w kieszeni. Są w kolorze granatowym z napisami „Policja” haftowanymi żółtą nicią fluorescencyjną.

Całe tego typu wyposażenie musi się opierać na tych samych zestawach barw, być charakterystyczne dla Policji, budzić określone skojarzenia i wykształcać właściwe nawyki. W związku z tym jest rozważane wprowadzenie dodatkowego elementu pomocniczego: etui na legitymację w kolorze fluorescencyjnym żółtym. Praktyka pokaże, czy to rozwiązanie spełni oczekiwania policjantów, czy też nie, czy będzie to przydatne w służbie. To jest kwestia ich bezpieczeństwa i oni będą to wiedzieć najlepiej. Pierwsza partia jest już poddawana testom w komórkach wywiadowczych służby prewencyjnej.

W założeniu pojawią się trzy elementy umożliwiające wzajemną identyfikację policjantów. Mogą one funkcjonować wszystkie razem albo każdy z nich osobno, w zależności od potrzeb służby pełnionej przez wyżej wymienioną grupę policjantów.

„Granatowa ewolucja” trwa. Ciąg dalszy nastąpi.

ANDRZEJ CHYLIŃSKI

są wśród nas

SuperDzielnicowi

Głównym celem kampanii społecznej #DzielnicaBEZstrachu realizowanej we współpracy z Telewizją Puls na kanwie serialu kryminalnego „Dzielnica strachu” emitowanego na kanale Puls 2 są przybliżenie społeczeństwu – w lekkiej, ale interesującej konwencji – realiów funkcjonowania Policji, zainteresowanie go problematyką bezpieczeństwa oraz edukowanie w zakresie bezpiecznych postaw i zachowań.

W tym numerze rozmawiamy z mł. asp. **Grzegorzem RUTYNĄ**

z Komendy Rejonowej Warszawa IV (dzielnice Wola i Bemowo). W 2025 r. policjant zajął IV miejsce w plebiscycie #SuperDzielnicowy.

Warto zauważyć, że faktycznie zwycięzcami w plebiscycie okazała się ponad połowa polskich dzielnicowych, ponieważ tyle właśnie nominacji odnotowano. Po kilku latach obserwacji plebiscytu i jego laureatów można stwierdzić, że o zwycięstwie w znacznej mierze decydują aktywność i osobowość nominowanych dzielnicowych, a bez wątpienia są to ludzie nietuzinkowi – stąd też rozszerzenie formuły samego plebiscytu do TOP 5, ale również pomysł na przybliżenie sylwetek pozostałych laureatów.

Od kiedy pełni Pan służbę w Policji i od kiedy jest dzielnicowym?

Posiadam już doświadczenie zawodowe – albowiem służbę w Policji rozpocząłem pod koniec grudnia 2015 r. jako policjant Wydziału Wywiadowczo-Patrolowego KRP Warszawa IV. Przez ponad sześć lat służby na tym stanowisku miałem okazję przeprowadzić naprawę wiele różnorodnych interwencji i poznać specyfikę Warszawy. Dzielnicowym zostałem w kwietniu 2022 r., więc mogę powiedzieć, że posiadam też doświadczenie na tym stanowisku.

Czym zajmował się Pan wcześniej?

Skąd wziął się pomysł na to, żeby zostać policjantem?

Nie mam tradycji mundurowych w rodzinie, ale jak każde dziecko marzyłem o jakiejś służbie mundurowej, brałem nawet udział w różnego rodzaju konkursach o bezpieczeństwie. Wybrałem jednak zupełnie inną drogę zawodową. Z wykształcenia jestem inżynierem logistyki transportu, zaś po studiach pracowałem jako operator frezarek sterowanych numerycznie. Powrót do marzeń z dzieciństwa i pomysł na wstąpienie do Policji powróciły pod wpływem kolegi, który podjął taką decyzję. Poza tym chciałem też poznać życie wielkiego miasta i mój wybór padł na Warszawę. Pochodzę z Lubelszczyzny, z okolic Kazimierza Dolnego. Miałem czas na przemyślenie tak radykalnej zmiany życiowej, ponieważ wtedy sama procedura doboru trwała ponad rok. Po ponad dziesięciu latach mogę stwierdzić, że była to słuszna decyzja, której nie żałuję. Służba w Policji ma zupełnie inny charakter niż zawód techniczny – zapewnia kontakt z ludźmi, możliwość aktywnego uczestnic-

twia w życiu społecznym, pomagania innym. Dodam, że chęć pomocy była we mnie zawsze i przybiera różne formy. Jestem dawcą krwi i posiadam już srebrną odznakę „Zasłużonego Honorowego Dawcy Krwi”. Stanowisko dzielnicowego wydaje mi się naturalną ścieżką rozwoju zawodowego i pozwala w wielu przypadkach odczuwać satysfakcję, szczególnie wtedy, kiedy udaje się komuś skutecznie pomóc, rozwiązać problem. Choć muszę przyznać, że jest też masa roboty papierkowej. Sama Warszawa na pewno jest miastem specyficznym, w którym wielu ludzi żyje w pędzie, które przyciąga dużo ludzi z kraju, ale i obcokrajowców ze wszystkich stron świata. Mój rejon służbowy też jest dość specyficzny, ponieważ składa się praktycznie z nowych osiedli, gdzie występuje znaczna rotacja mieszkańców, wielu z nich tylko wynajmuje mieszkania. Mieszkańcy też są stosunkowo młodymi ludźmi, a więc żyjącymi intensywnie. Znaczna anonimowość sprawia, że sąsiedzi praktycznie się nie znają, co z punktu widzenia zadań dzielnicowego wydaje się wyzwaniem, ale muszę przyznać, że mieszkańcy w razie potrzeby są otwarci na kontakt z Policją.

Za Panem dekada w mundurze. Jakie zdarzenia zapadły Panu szczególnie w pamięci?

Dzielnica, w której pełnię służbę, jest dość specyficzna, występują w niej duża anonimowość i rotacja mieszkańców, teren jest monitorowany, społeczność w znacznej mierze jest mało zainteresowana organizowanymi spotkaniami, kontaktu oczekują raczej administratorzy budynków czy też osiedli, którzy są otwarci na współpracę. Dominująca liczba zgłoszeń dotyczy niewłaściwego parkowania, niewłaściwego postępowania z psami czy też zakłóceń ciszy nocnej. Niestety pojawia się również zjawisko przemocy w rodzinie, prowadzę kilkanaście „Niebieskich Kart”. Szczególnie dotyka mnie, kiedy ofiarami są bezbronne dzieci. Drugim problemem, a jednocześnie wyzwaniem dzisiejszych czasów, są samobójstwa, które w dużych miastach występują w znacznie większej skali. Wynika to właśnie z tempa życia, ukierunkowania na sukces, w znacznej mierze alienacji i faktycznej samotności. Jeden taki przypadek sprzed kilku lat zapadł mi szczególnie w pamięci. Młody mężczyzna usiłował popełnić samobójstwo przez skok z okna. Cała akcja trwała dość długo, wymagała dużego zaangażowania służb i sprzętu. W początkowej fazie prowadziliśmy negocjacje z balkonującym sąsiadującego mieszkania, mężczyzna zgodził się na kontakt ze wskazaną mu bliską

Policyjne stanowisko dzielnicowego wydaje się najbardziej rozpoznawalne przez społeczeństwo. W przedwojennej policji zakres zadań odpowiadał zadaniom posterunkowego, ale do czasu. Rozkazem nr 330 z 26 sierpnia 1926 r. Komendanta Głównego Policji Państwowej Mariana Borzęckiego wyodrębniono nowe stanowisko – dzielnicowego. Szczegółowe zadania dzielnicowych zostały określone w instrukcji zawartej w rozkazie nr 331. Mimo upływu blisko stu lat zadania dzielnicowego wydają się wciąż aktualne. Dzielnicowy to swój policjant czy też policjant z sąsiedztwa, któremu jesteśmy w stanie zaufać i przekazać wiele cennych uwag dotyczących bezpieczeństwa na poziomie lokalnym. W policjach innych państw funkcjonują podobne stanowiska służące realizacji zbliżonych zadań określanych filozofią community policing.

osobą, zaś w momencie otwarcia drzwi został obezwładniony i przekazany pod specjalistyczną opiekę medyczną. Niestety nie zawsze takie zdarzenia kończą się sukcesem. Zawsze pozostaje pytanie, dlaczego człowiek zdecydował się na taki krok, czy otoczenie nie powinno wcześniej zareagować?

Nie samą służbą człowiek żyje.

Jak Pan spędza czas wolny od pracy?

Zawsze starałem się być aktywny. Moją pasją są wędrówki górskie, ale niestety wymagają czasu, którego wciąż mi brakuje. Jestem ojcem dwóch synów w wieku 6 lat i 9 miesięcy, z którymi staram się spędzać jak najwięcej czasu, jednocześnie odciążając żonę. Pozostają mi więc wycieczki rowerowe i spacer. Interesuję się motoryzacją, był nawet pomysł na motocykl, jednak musi on w tej sytuacji jeszcze trochę poczekać.

Skąd pomysł na udział w plebiscycie

#SuperDzielnicowy i co według Pana zdecydowało o uzyskaniu tak znaczącej liczby głosów?

W 2024 r. miałem okazję uczestniczyć w gali finałowej plebiscytu #SuperDzielnicowy, która odbyła się w warszawskim kinie Muranów. Bardzo podobały mi się sama gala i pomysł na plebiscyt. Wtedy nie przypuszczałem jeszcze, że wezmę w nim udział, a tym bardziej że osiągnę tak wysoką pozycję. Nominacji dokonują oczywiście mieszkańcy, a w moim rejonie mieszka ich około 10 tys.

O plebiscycie informowałem podczas obchodu, wykorzystałem również otrzymane plakaty i ulotki. W moim rejonie jest stosunkowo mało szkół i instytucji, ale aktywni są administratorzy budynków i osiedli. Od nich otrzymałem duże wsparcie. Jestem przekonany, że w znacznej mierze efekt zależy od aktywności własnej dzielnicowego, bo laureatami zostali dzielnicowi z bardzo różnych miejscowości w kraju.

Jak Pan ocenia kampanię i samą ideę plebiscytu?

Ocena jest zdecydowanie pozytywna. Plebiscyt pozwala zbliżyć Policję do społeczeństwa nawet w tak specyficznym rejonie służbowym jak mój. Pokazuje, że policjanci, w tym przypadku dzielnicowi, to zwykli ludzie, z którymi można swobodnie porozmawiać i uzyskać pomoc czy informację. Plebiscyt wzbudził duże zainteresowanie, na bieżąco byłem dopytywany szczególnie właśnie przez administratorów osiedli o postępy głosowania i termin wskazania laureatów.

Czy jest coś, co można by zmienić, żeby formuła #SuperDzielnicowego była jeszcze bardziej atrakcyjna?

Obecna formuła plebiscytu wydaje się uniwersalna i nie wymaga zmian. Trzeba pamiętać, że jest to ogólnokrajowe przedsięwzięcie, więc jego formuła musi przystawać do każdych warunków – czy aglomeracji, czy też małej osady. Mogę powiedzieć, że w moim przypadku się sprawdziła, jednak trzeba się wykazać aktywnością i wyjść do społeczeństwa. Gale finałowe są zwieńczeniem plebiscytu i jednocześnie lokalne społeczności, są dużymi wydarzeniami. Udział w gali w towarzystwie aktorów z serialu Telewizji Puls „Dzielnica strachu” i kilkusetosobowej publiczności był dla mnie dużym wyróżnieniem i przeżyciem, a muszę dodać, że niewiele brakowało, a nie uczestniczyłbym w niej! W noc przed galą musiałem skorzystać z nocnej pomocy medycznej, ale mimo przeciwności wziąłem w niej udział i mimo tremy czułem ogromną satysfakcję.

Jak na Pana sukces zareagowali mieszkańcy, koledzy, przełożeni?

Muszę przyznać, że większość mieszkańców nie wiedziała o mojej nominacji i wyniku, a zajęcie 4. miejsca spośród

ponad 3,5 tysiąca nominowanych dzielnicowych znaczy dla mnie wiele. Już po gali odbierałem gratulacje, ale część przedstawicieli instytucji czy administratorów miała nawet lekki żal, że nie dotarłem do nich z informacją o plebiscycie, bo na pewno okazaliby mi wsparcie. Z jednej strony muszę przyznać, że trudno jest dotrzeć bezpośrednio do wszystkich spośród 10 tys. mieszkańców, z drugiej zaś – widać, że jest jeszcze duży potencjał do zagospodarowania (śmiech). Sama nominacja, podobnie jak ostateczny wynik, była dla mnie dużym zaskoczeniem, podobnie jak dla kolegów z pracy i przełożonych. Odebrałem gratulacje, a przełożeni byli dumni, że mogłem godnie zaprezentować jednostkę.

Czy teraz jest łatwiej pełnić służbę?

A może w tej materii niewiele się zmieniło?

Mimo specyfiki rejonu, w którym pełnię służbę, sądzę, że stałem się bardziej rozpoznawalny i część mieszkańców nawiązała ze mną bliższe relacje. Dużo większy wpływ wywarło to na przedstawicieli instytucji, z którymi współpracuję, czy też administratorów różnego rodzaju obiektów, bo faktycznie z nimi mam największy kontakt. Bez wątpienia wydarzenie korzystnie wpływa na wizerunek całej formacji, a więc i moją pracę. Udział w plebiscycie i galach finałowych, szczególnie tej ostatniej, w której aktywnie uczestniczyłem, był dla mnie dużym przeżyciem i utwierdziłem się w przekonaniu, że to, co robię, jest ważne i daje mi satysfakcję.

Chciałbym serdecznie podziękować wszystkim, którzy mnie nominowali, wspierali i oddali na mnie swój głos. Pozdrawiam wszystkich współpracowników i przełożonych. Zachęcam wszystkich dzielnicowych, aby aktywnie wzięli udział w kolejnej edycji plebiscytu, ponieważ warto!

mł. insp. ARKADIUSZ KOPCZYŃSKI
radca Wydziału Prewencji Biura Prewencji KGP

zdj. archiwum policjanta

30 LAT FUNKCJONOWANIA SIECI OFICERÓW ŁĄCZNIKOWYCH POLICJI

Spotkanie otworzył zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. dr Tomasz Michulka, który podziękował wszystkim oficerom łącznikowym za służbę, poświęcenie i zaangażowanie oraz powiedział: – Oficerowie łącznikowi to w moim przekonaniu elita polskiej Policji, ponieważ to od państwa oczekuje się ogromnej wiedzy, i to nie tylko tej policyjnej, znajomości prawa, w tym międzynarodowego, i oczywiście bardzo dobrej znajomości języków obcych oraz zasad dyplomacji. Wymagania, które są stawiane przed państwem, są bardzo duże. (...) Chciałem was zapewnić, że kierownictwo polskiej Policji bardzo docenia waszą służbę. Jesteście dla nas bardzo ważni. Zastępca Komendanta Głównego Policji podziękował również rodzinom oficerów łącznikowych za cierpliwość i wyrozumiałość dla trudów tej służby.

Do podziękowań dołączył się dyrektor Biura Międzynarodowej Współpracy Policji KGP insp. Ireneusz Sienko, który słowa uznania skierował również do swoich poprzedników – dyrektorów, którzy nadzorowali sieć policyjnych łączników i kreowali politykę bezpieczeństwa w tym zakresie. Decyzja o utworzeniu pierwszego stanowiska oficera łącznikowego Policji w Rosji w 1995 r. była przedsięwzięciem innowacyjnym i wymagającym wówczas zdecydowanie dużej odwagi od kierownictwa polskiej Policji. Jest to rzeczywisty i mocny filar współpracy międzynarodowej.

Podczas spotkania naczelnik Wydziału Misji Zagranicznych i Oficerów Łącznikowych BMWK KGP mł. insp. Rafał Zamrzycki przedstawił historię sieci oficerów łącznikowych, a także zmiany, które zachodziły w zakresie wymagań na stanowiska i realizowanych zadań. Dotychczas elitarną służbę w charakterze oficera łącznikowego pełniło 46 funkcjonariuszy polskiej Policji.

Trzydziestolecie było świetną okazją do podzielenia się doświadczeniami również z perspektywy czasu i zmian w trendach przestępczości. O swoich zadaniach poza granicami kraju opowiedzieli nadinspektorzy w stanie spoczynku Adam Rapacki i Władysław Padło, którzy przed laty pełnili funkcję policyjnych oficerów łącznikowych – odpowiednio na Litwie i w Holandii.

Nadinsp. w st. spocz. Adam Rapacki zwrócił uwagę na bardzo ważny wątek, a mianowicie – na wąskie i fragmentaryczne patrzenie na złożone zadania bezpieczeństwa państwa przez pryzmat resortu i niewykorzystywanie kompe-

tencji ludzi z dużym doświadczeniem. Za bołączkę można uznać również brak wypracowanego państwowego systemu, w którym zachowana byłaby wiedza o możliwościach, kontaktach i praktykach. – Zaufanie i kompetencje wypracowuje się latami – podkreślał były oficer łącznikowy w Wilnie, zastępca Komendanta Głównego Policji w latach 2000–2003 i podsekretarz stanu w MSWiA w latach 2011–2012.

Insp. Ireneusz Sienko zaznaczył, że obecnie przełożeni dbają i zagospodarowują potencjał osób powracających ze służby poza granicami.

Z kolei były oficer łącznikowy na Białorusi mł. insp. w st. spocz. Marcin Chruściel oraz mł. insp. Paweł Majcher obecnie pełniący tę funkcję na Ukrainie, podzielili się cennymi spostrzeżeniami w kontekście trwającego na Ukrainie konfliktu zbrojnego i związanych z tym zagrożeń.

Swoją praktyką, uwzględniając całą sieć oficerów łącznikowych, podzielił się również insp. Paweł Olczak – oficer łącznikowy Policji w Chorwacji.

Ważnym głosem były prezentacje komendantów Centralnego Biura Śledczego Policji i Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości dotyczące doświadczeń ze współpracy z oficerami łącznikowymi w zakresie realizacji zadań przez podległe im biura. Zdecydowanie podkreślali, że na oficerów łącznikowych zawsze i bezwzględnie można liczyć. Podczas spotkania nie zabrakło również rozmów na temat planów rozwoju sieci.

Instytucja oficera łącznikowego ma na celu przede wszystkim ułatwienie bezpośredniej wymiany informacji między Policją a służbami odpowiedzialnymi za zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego. Obecnie biura oficerów łącznikowych polskiej Policji znajdują się w 14 krajach:

• Chorwacji • Gruzji • Królestwie Hiszpanii • Królestwie Niderlandów • Królestwie Norwegii (z rozszerzeniem akredytacji na Królestwo Szwecji) • Republice Francuskiej • Republice Litewskiej • Republice Federalnej Niemiec • Republice Turcji • Republice Włoskiej • Stanach Zjednoczonych Ameryki • Ukrainie • Węgrzech • Wielkiej Brytanii.

Redakcja gratuluje jubileuszu i życzy rozwoju sieci!

IZABELA PAJDAŁA

90 LAT TEMU
STYCZEŃ 1936

Z 2. numeru gazety „Na Posterunku” z 12 stycznia 1936 r. dowiadujemy się, że w kraju: „Ogłoszona została w Nr. 1 Dziennika Ustaw z r.b. ustawa o amnestii z powodu wprowadzenia w życie Konstytucji z dnia 23 kwietnia 1935 r.”. Ustawa o amnestii, która weszła 2 stycznia 1936 r., miała obejmować różne przestępstwa i wykroczenia o charakterze kryminalnym, ale też i wojskowym, zgodnie z podziałem na kategorie: „[...] a) wszystkie wykroczenia oraz niektóre przestępstwa skarbowe – wyliczone w art. 2 ustępie drugim (2); b) zbrodnie i występki należące do właściwości sądów powszechnych i wojskowych (przestępstwa pospolite); c) zbrodnie i występki należące do właściwości sądów powszechnych, popełniane z pobudek politycznych; d) przestępstwa należące do właściwości sądów wojskowych przewidziane w art. 43–48 kod. karn. wojsk.”.

W artykule dość dokładnie są rozpisane zasady – kogo i na jakiej podstawie obejmie amnestia, czy dany przestępca wyjdzie na wolność, czy kara, jaka została zasądzona, ulegnie złagodzeniu, zmniejszeniu czy też zostanie umorzona.

„Jedynie karę śmierci zamienia się na dożywotnie więzienie”.

Taki krok miał przede wszystkim pozwolić na „rozładowanie” przepełnionych więzień oraz poprawić wydolność państwowego systemu penitencjarnego w kraju odbudowywującym się po kryzysie ekonomicznym z lat 1929–1933.

W 4. numerze gazety „Na Posterunku” z 26 stycznia 1936 r. wspomniano uroczysty wieczór wigilijny zorganizowany przez Zarząd Naczelny Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 24 grudnia 1935 r. w „Domu Dzieci” w Skolimowie. W placówce przebywały sieroty po zmarłych lub poległych na służbie funkcjonariuszach Policji Państwowej. „Dzieci zebrane w pięknie udekorowanej Sali zostały obdarowane skromnymi upominkami oraz słodyczami. Wieczór upłynął na odśpiewaniu kolęd oraz zabawie”. W tym czasie: „Zarząd Koła Rodziny Policyjnej pow. warszawskiego dorocznym zwyczajem zorganizował na terenie pow. warszawskiego »Gwiazdkę«, dla sierot i dzieci członków tu. Koła. W czasie »Gwiazdki« 32 sieroty po policjantach i 17 dzieci biednych emerytów P.P. zaopatrzone w ciepłą bieliznę, ubrania, palta i obuwie oraz słodycze. Do »Domu Dzieci« w Skolimowie Zarząd przesłał 12 kg cukierków. Ponadto 386 dzieci wszystkich policjantów z terenu pow. warszawskiego obdarzone słodyczami”.

W tym samym numerze znajdujemy smutną informację o śmierci Jerzego V, króla Anglii 21 stycznia. „Zgon króla Jerzego okrył żałobą Anglię i Imperium Brytyjskie. Wywołał szczerzy żal na całym świecie”. Następcą został syn zmarłego króla, książę Walii Edward VIII.

40 LAT TEMU
STYCZEŃ 1986

W 3. numerze tygodnika resortu spraw wewnętrznych „W Służbie Narodu” z 19 stycznia 1986 r. wśród wielu artykułów o różnorodnej tematyce, związanej z codziennym życiem oraz służbą funkcjonariuszy służb porządkowych PRL, znajdujemy relację reportera podpisującego się inicjałem K.:

„Stałym obyczajem są w naszym resorcie odwiedziny członków kierownictwa MSW w jednostkach terenowych w ostatnim dniu roku [31 grudnia 1985 r.]”.

„Funkcjonariuszom XIV Komisarjatu MO przy ul. Londyńskiej w Warszawie wizytę złożył zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, minister spraw wewnętrznych gen. broni Czesław Kiszczak. Towarzyszyli mu sekretarz KW PZPR Jerzy Bolesławski oraz szef SUSW gen. bryg. Edward Kłossowski. [...] – Przyjechaliśmy złożyć wam, a za waszym pośrednictwem wszystkim funkcjonariuszom SB i MO garnizonu stołecznego najserdeczniejsze życzenia noworoczne”.

Minister spraw wewnętrznych wyraził swoje podziękowania za: „[...] wysiłek włożony w należyte wypełnianie obowiązków służbowych, służących umacnianiu socjalistycznej ojczyzny. [...] Interesują nas także wasze radości i codzienne zmartwienia. Odczucia milicjantów i społeczeństwa. [...] W dalszej części spotkania komendant komisariatu kpt. Janusz Błoński zapoznał gości z warunkami służby i przedsięwzięciami podejmowanymi na rzecz ochrony ładu publicznego, mienia obywateli i własności”.

Kolejnym punktem programu gospodarskich odwiedzin członków kierownictwa MSW była: „[...] wizyta [...] w jednym z departamentów MSW i Komitecie Zakładowym PZPR nr 3. [...] Tego sama dnia członkowie kierownictwa MSW odwiedzili inne jednostki MO”.

W tym samym numerze w artykule „Remont stolicy” czytamy: „Takich obrazków na pewno żadnemu miłośnikowi widokówek nie uda się zgromadzić do kolekcji. Bo remont czy to własnego mieszkania, czy też miasta jest sprawą dyskretną, niejako osobistą. I tak warszawiacy traktują trwające już od dłuższego czasu »porządkowanie« stolicy”. Autor wymienia: „W przebudowie jest most Poniatowskiego, w remoncie tunel kolejowy przy Dworcu Śródmieście, [...] Z ruchu wyłączone są na pewnym odcinku Aleje Jerozolimskie, a Nowogrodzką, Żurawią, Kruczą jeździ się inaczej niż przez ostatnie kilka lat”. Ciężka jest służba milicjantów z ruchu drogowego, gdyż trudno jest „[...] w godzinach szczytu opanować ten komunikacyjny moloch”.

W związku z remontami w mieście była utrudniona komunikacja kołowa, panował tłok w autobusach i tramwajach. Ale za to wszyscy „[...] pocieszają się tym, że w budowie warszawskiego metra wyraźnie widać postępy”. Do tego dochodzą zmienne i trudne, jak na porę roku, warunki pogodowe, które nie ułatwiają sprawnego przemieszczania się przez miasto, liczące sobie w owym czasie ponad milion sześćset tysięcy mieszkańców.

Na koniec artykułu autor podpisujący się inicjałami ECA konstatuje: „Aby więc do wiosny. Bo wtedy roboty ruszą już pełną parą, a mieszkańcy stolicy starym zwyczajem podpatrywać będą prace budowy, krytykować, narzekać, by potem to wszystko polubić. Pokochać, jak kochają swoje miasto”.

20 LAT TEMU
STYCZEŃ 2006

W styczniowym numerze gazety „Policja 997” z 2006 r. wśród wielu artykułów na temat Policji znajdujemy interesujący materiał autorstwa Tadeusza Noszczyńskiego pod tytułem „Błękitne, czarne, szare?”.

Autor porusza zagadnienie dotyczące tego, jakie powinny być nowe mundury dla policjantów. „Dyskusję o tym, jakiego munduru potrzebują policjanci, podjęto pod koniec lat 90. Planowano rewolucję. Uniformy miały być granatowe. Zaprojektowane, po konsultacjach z ich odbiorcami, przez najlepszych specjalistów. Powstały pierwsze wzory. Publikowano je w prasie. Kupiono już nawet nowe materiały. Skończyło się na... marzeniach”.

Zmiany były niewielkie. Materiał wykonania był słabej jakości. Funkcjonariusze byli niezadowoleni.

„Par. 39. Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 30 listopada 2001 r. mówi, że policjant użytkuje tylko te przedmioty umundurowania, które zostały wykonane zgodnie z ustalonym wzorem i zatwierdzonymi warunkami technicznymi”. Rzeczywistość pokazała, że użytkowane wyposażenie bardzo szybko ulegało degradacji. „Biuro Logistyki Policji ma gotową odpowiedź – to wina decentralizacji zakupów” oraz podwykonawców, czyli prywatnych firm, oraz braku nad nimi kontroli. Lekarstwem miałyby być centralne magazyny, w których policjanci zaopatrywaliby się w potrzebne umundurowanie. Kolejną ważną sprawą był krój umundurowania oraz jego elementów, a właściwie – jego wygoda w użytkowaniu.

„Gdy przeprowadzamy interwencję i np. szarpiemy się z pijakami, nareszcie nie musimy nosić krawata – cieszyli się...”. Wniosek nasuwa się taki, że odmienne uniformy powinny być do służby w biurze, a inne w terenie. „Kto siedzi za biurkiem, ten tego nie rozumie. [...] Niezadowolenie jest tak duże, że w KGP pomyślano o kolejnym projekcie umundurowania dla polskich policjantów. Inicjatywa wyszła z byłego biura prewencji. Rewolucji jednak nie będzie”.

Zapytano opinię publiczną o mundury policyjne. Zdania były bardzo różne, ale w sumie nie do końca przychylnie.

„Jak wprowadzicie nowe stroje, to na pewno policjanta nie rozpoznam. Już teraz mam kłopoty, gdy są ubrani na czarno, z daleka nie wiem, czy to strażnik miejski, czy policjant. W niebieskich rozpoznaję ich bez problemu”.

„Wygładają tragicznie w tych krawatach i bejsbolówkach”. „Powinny mieć więcej elementów odblaskowych, żeby patrol był lepiej widoczny na ulicy”.

Na końcu artykułu autor stwierdza:

„Opinie są więc podzielone. Jedno nie ulega jednak wątpliwości. Czas najwyższy skończyć z kupowaniem mundurów przez poszczególne jednostki i wrócić do zakupów centralnych, a potem pomyśleć o dobrych gatunkowo materiałach, o zmianie kroju, przeprowadzając sondaż wśród policjantów codziennie pełniących służbę na ulicach oraz zamawiając wzór u profesjonalnych projektantów”.

KAROL KARASIEWICZ

Wydział Edukacji Historycznej
Gabinet Komendanta Głównego Policji KGP
Więcej informacji historycznych
znajdziesz na stronie:
www.hit.policja.gov.pl

Oszustwa finansowe łączą się z cyfrowym światem, dlatego właśnie profilaktycy Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości wspólnie z ekspertami PKO Banku Polskiego ze wsparciem policjantów z komend wojewódzkich od drugiej połowy stycznia 2026 r. realizują działania w ramach tego porozumienia.

POLICJA I PKO BANK POLSKI ŁĄCZĄ SIŁY

insp. Michał PUDŁO

podinsp. Ewelina MAĆZKOROWSKA

Marcin CIEŚLIK

Skąd pomysł na to, żeby Policja realizowała wspólne działania z bankiem i jaki jest cel? Czy społeczeństwo na tym zyska? Czy rzeczywiście może mieć to realny wpływ na poprawę bezpieczeństwa finansowego obywateli? Na te i na wiele innych pytań odpowiedzi udzielili:

insp. Michał PUDŁO,
zastępca
Komendanta
Centralnego
Biura Zwalczania
Cyberprzestępczości

podinsp. Ewelina MAĆZKOROWSKA,
dyrektor Biura
Zwalczania
Przestępczości
Ekonomicznej Komendy
Główniej Policji

Marcin CIEŚLIK,
dyrektor
Departamentu
Bezpieczeństwa
PKO Banku
Polskiego S.A.

POLICJA DBA O BEZPIECZEŃSTWO KAŻDEGO
OBYWATELA, KORZYSTAJĄC Z UPRAWNIENI
I NARZĘDZI UMOŻLIWIAJĄCYCH SKUTECZNĄ
EGZEKUCJĘ PRAWA. FORMACJA STAWIA
TAKŻE NA ZAPOBIEGANIE ZAGROŻENIOM
I INFORMOWANIE O NICH.
I TO WŁAŚNIE W ZAKRESIE PROFILAKTYKI
KOMENDA GŁÓWNA POLICJI
PODJĘŁA WSPÓLNE DZIAŁANIA
Z PKO BANKIEM POLSKIM,
PODPISUJĄC POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY.

Skąd się wzięła potrzeba podpisania porozumienia między Komendą Główną Policji a PKO Bankiem Polskim?

podinsp. Ewelina MAĆZKOROWSKA – Impulsem była skala cyberprzestępczości oraz oszustw finansowych, które w coraz większym stopniu dotyczą klientów banków, zwłaszcza seniorów i młodzież. Przestępcy wykorzystują nowoczesne technologie, socjotechnikę, często podszywając się pod instytucje zaufania publicznego. Współpraca Policji z największym bankiem w Polsce pozwala połączyć doświadczenie organów ścigania z wiedzą sektora bankowego, by skutecznie przeciwdziałać tym zagrożeniom. Dodatkowo umożliwiła szybszą wymianę informacji o nowych metodach oszustw oraz lepsze przygotowanie działań prewencyjnych. Dzięki temu reakcja na pojawiające się zagrożenie może być bardziej skoordynowana i skuteczna. Warto wskazać, że przeciwdziałania oszustwom na tzw. legendę, szczególnie na szkodę osób starszych, są ważnym elementem działań Policji. Zadanie to znalazło odzwierciedlenie w priorytetach Komendanta Głównego Policji na lata 2026–2028.

A co skłoniło PKO Bank Polski do podpisania porozumienia z Komendą Główną Policji i jakie cele bank stawia sobie w tej współpracy?

Marcin CIEŚLIK – Wydaje się, że najbardziej skuteczną metodą obrony przed atakiem jest zrozumienie, w jaki sposób działają oszuści oraz jakich metod perswazji mogą użyć względem każdego z nas. Jak to najlepiej osiągnąć? Właśnie przez zakrojoną na wielką skalę współpracę mającą na celu propagowanie wiedzy o tym, jak skutecznie rozpoznawać zagrożenia. Liczymy, że wymiana doświadczeń z Policją będzie kluczem do sukcesu. Celem połączenia sił jest

wzmocnienie przekazu oraz możliwości dotarcia do szerszej grupy odbiorców. W obliczu coraz bardziej doskonałych metod manipulacji stosowanych przez oszustów edukacja jest kluczowa, ponieważ najsłabsze ogniwo to niestety człowiek. Błyskawiczny rozwój technologii, w szczególności AI, który wspiera w działalności zarówno banki, jak i działania przestępców, wywieranie presji w trakcie rozmów mogą powodować dezinformację i poczucie zagubienia. Chcemy uczyć, jak odpowiednio reagować w takich sytuacjach, jakie rozwiązania i techniki można zastosować, na co zwrócić uwagę, by chronić swoje oszczędności.

Do kogo przede wszystkim są skierowane działania wynikające z porozumienia?

podinsp. Ewelina MAĆZKOROWSKA – Adresatem działań informacyjno-edukacyjnych są konsumenci usług bankowych, ze szczególnym uwzględnieniem seniorów, ich opiekunów oraz młodzieży. To grupy najbardziej narażone na manipulacje i oszustwa finansowe. Program będzie realizowany na terenie całego kraju, z myślą o dotarciu także do mniejszych miejscowości. Działania będą dostosowane do wieku i poziomu wiedzy odbiorców, aby przekaz był zrozumiały i praktyczny. Istotne jest również wsparcie rodzin i opiekunów, którzy często pomagają w podejmowaniu decyzji finansowych. Jednocześnie działania te nie ograniczają się wyłącznie do wskazanych grup. Pośrednimi beneficjentami programu są również pozostali klienci banków, pracownicy instytucji publicznych, samorządy lokalne oraz organizacje społeczne. Budowanie świadomości zagrożeń w szerokim gronie społecznym sprzyja tworzeniu kultury czujności i odpowiedzialności, co znacząco utrudnia działalność przestępczą.

Jak PKO Bank Polski chce dotrzeć do osób szczególnie narażonych na oszustwa „na pracownika banku” lub „na policjanta” i jak będzie wzmacniał ich czujność bez wywołania niepotrzebnego lęku?

Marcin CIEŚLIK – Boimy się wtedy, kiedy nie znamy zagrożenia. Celem spotkań jest przekazanie szczegółowych instrukcji wzmacniających czujność. Zrozumienie problemu jest podstawą jego rozwiązania. We współpracy z Policją i z wykorzystaniem jej autorytetu i wiedzy o statystykach i miejscach, w których skala cyberprzestępczości jest największa, chcemy dotrzeć do konkretnych miejscowości i ludzi, żeby pomóc im ośwoić zagrożenia i rozbroić wroga przez pokazanie wykorzystywanych przez niego metod. Naszą intencją jest budowanie świadomości i klarowności, aby właśnie w sytuacji wystąpienia tego zdarzenia i podejrzenia oszustwa nie pojawił się lęk, tylko racjonalna myśl: *Aha, słyszałem o tym na spotkaniu i wiem, co robić. Skontaktuję się z bankiem i potwierdzę, czy to prawda. Przygotowujemy kampanie informacyjne, które będą zachęcać do udziału w spotkaniach.*

Jakie działania obejmie współpraca Policji i PKO Banku Polskiego?

insp. Michał PUDŁO – Muszę wyrazić moje ogromne zadowolenie z powodu udziału CBZC w działaniach dotyczących podpisania tego porozumienia. Jestem przekonany, że wspólna realizacja tego przedsięwzięcia odzwierciedli się w podniesieniu wiedzy i poprawie bezpieczeństwa finansowego mieszkańców naszego kraju, a funkcjonariusze CBZC wniosą swój wkład w projekt w postaci swojego doświadczenia wynikającego z prowadzonych spraw i specjalistycznej wiedzy. Porozumienie obejmuje m.in. organizację szkoleń, warsztatów i spotkań informacyjnych, przygotowanie oraz dystrybucję materiałów edukacyjnych, takich jak ulotki, broszury, filmy czy prezentacje multimedialne. Będzie tego dużo. Przewidziane są także wspólne kampanie informacyjne o zasięgu lokalnym i krajowym. Istotnym elementem będzie również wymiana wiedzy i doświadczeń w zakresie rozpoznawania nowych metod oszustw. Dzięki temu komunikaty ostrzegawcze będą aktualne i oparte na realnych zagrożeniach. Pozwoli to jeszcze szybciej reagować na zmieniające się schematy działań przestępców. Dodatkowo współpraca umożliwi lepszą koordynację działań prewencyjnych na poziomie lokalnym, np. przez zaangażowanie jednostek organizacyjnych Policji, placówek bankowych i instytucji samorządowych. Ważną częścią projektu będzie także analiza przypadków rzeczywistych oszustw, co pozwoli na tworzenie bardziej trafnych i skutecznych programów edukacyjnych, opartych na realnych doświadczeniach poszkodowanych.

Czy współpraca z sektorem bankowym to nowy kierunek działań Policji w walce z przestępczością finansową?

insp. Michał PUDŁO – Nie. Współpraca Policji z sektorem bankowym trwa od dawna. CBZC zrealizowało już kilka świetnych wspólnych projektów, m.in. ze Związkiem Banków Polskich. Mamy ten sam cel, więc współdziałanie jest jak najbardziej naturalne i konieczne. Cyberprzestępczość i przestępczość finansowa dynamicznie się zmieniają i coraz częściej dotyczą obszaru bankowości elektronicznej. Skuteczna prewencja wymaga ścisłej współpracy instytucji publicznych z partnerami posiadającymi specjalistyczną wiedzę i narzędzia. Takie porozumienia wzmacniają system bezpieczeństwa i pozwalają szybciej reagować na nowe zagrożenia. Wspólne działania zwiększają też skuteczność zapobiegania przestępstwom, zanim dojdzie do strat finansowych. Współpraca z sektorem bankowym to jeden z przykładów nowoczesnego podejścia do bezpieczeństwa, w którym kluczową rolę odgrywa właśnie profilaktyka, czyli zapobieganie i edukacja, a nie wyłącznie reakcja po popełnieniu przestępstwa. Dzięki partnerstwu z sektorem bankowym Policja zyskuje dostęp do wiedzy o aktualnych trendach i mechanizmach oszustw, co przekłada się na lepsze przygotowanie funkcjonariuszy i skuteczniejsze działania.

Jakie korzyści z podpisania porozumienia odczują na co dzień obywatele?

insp. Michał PUDŁO – Najważniejszą korzyścią będzie poprawa bezpieczeństwa obywateli przez zwiększenie świadomości zagrożeń i umiejętności ich rozpoznawania. Odbiorcy zyskają praktyczną wiedzę, jak nie dać się oszukać, jak reagować w sytuacjach podejrzanych oraz gdzie szukać pomocy. W dłuższej perspektywie przełoży się to na realne ograniczenie strat finansowych i wzrost poczucia bezpieczeństwa w codziennym korzystaniu z usług bankowych. Chciałbym, aby dzięki większej świadomości, klienci przestali być podatni na presję i manipulację oszustów.

Współpraca ma obejmować także przygotowanie i dystrybucję materiałów edukacyjnych (ulotek, broszur, filmów, prezentacji).

Jakie kanały dystrybucji będą dla banku najważniejsze i dlaczego?

Marcin CIEŚLIK – Materiały informacyjno-edukacyjne będą dostosowane do danej grupy wiekowej. Jest to dzisiaj konieczne z uwagi na to, że odbiorcy korzystają z zupełnie odmiennych źródeł informacji. Dla seniorów przewidziano ulotki, które będą zawierały najważniejsze informacje i do których w każdej chwili mogą zająrzeć, bo będą pod ręką – w domu w widocznym miejscu. Z kolei dla młodzieży, z uwagi na obecnie naturalne zamiłowanie do elektronicznych urządzeń z dostępem do internetu, będą dostępne różne linki do mediów i filmy edukacyjne.

Jak Policja chce dotrzeć do osób starszych, które często nie korzystają swobodnie z internetu i nowych technologii?

podinsp. Ewelina MACZKOROWSKA – Stawiamy na bezpośrednie formy kontaktu, np. spotkania informacyjne prowadzone lokalnie, możliwie blisko miejsca zamieszkania seniorów. Ważną rolę odegrają też materiały informacyjno-edukacyjne w tradycyjnej formie – ulotki i broszury. Przekaz będzie prosty, praktyczny i dostosowany do codziennych sytuacji, z jakimi mogą się spotkać osoby starsze. Dzięki temu informacje będą łatwiejsze do zapamiętania i zastosowania w praktyce. Dodatkowo planowane jest angażowanie lokalnych liderów społecznych, klubów seniora, uniwersytetów trzeciego wieku. Współpraca z tymi instytucjami pozwala dotrzeć do seniorów w bezpiecznym i znanym im środowisku, co zwiększa skuteczność przekazu i zaufania co do otrzymanych informacji.

Policję i PKO Bank Polski połączył wspólny cel – zwiększanie bezpieczeństwa finansowego obywateli i przeciwdziałanie nowoczesnym formom oszustw.

st. asp. MONIKA PRZESTRZEŁSKA
Wydział Międzynarodowej Współpracy Policji
Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości

zdj. Monika Przestrzeńska, Izabela Pajdała, archiwum Marcina Cieśliki

– Historia polskiej kryminalistyki i historia kobiet to opowieść o ciągłym rozwoju, przełamywaniu barier i udowadnianiu, że nauka i sprawiedliwość potrzebują perspektyw wszystkich obywateli. Być kobietą w kryminalistyce to łączyć w sobie intuicję z rzetelnością, co pozwala na skuteczne poruszanie się między twardymi faktami naukowymi a złożonością motywacji i działań sprawców – powiedziała 16 grudnia 2025 r. dyrektor Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji insp. Iwona Marciniak-Krawczyk podczas uroczystej gali dwóch jubileuszy – 70 lat czasopisma „Problemy Kryminalistyki” oraz 100. rocznicy kobiet w Policji.

Uroczystość zgromadziła wielu gości, również z kręgu pozapolicyjnego: prof. dr. hab. Ewę Gruzę, prof. dr. hab. dr. h.c. mult. Brunona Hołysta, prof. dr. hab. Tadeusza Tomaszewskiego, dr. Justynę Żylińską – rektora UTH, dr. Remigiusza Lewandowskiego – członka zarządu PWPW. Salę Uczelni Techniczno-Handlowej wypełniły kadra kierownicza Policji oraz grono obecnych i emerytowanych funkcjonariuszy CLKP, LK KWP / KSP i pracowników Policji, przedstawicieli świata nauki, instytucji współpracujących z CLKP. Zaproszenie przyjęły przedstawicielki kilku pokoleń biegłych i specjalistów, które swoją służbą i pracą tworzyły historię polskiej kryminalistyki.

KOBIETY W KRYMINALISTYCE

Dyrektor CLKP podkreślała szczególną rolę kobiet w kryminalistyce, mówiąc: – W polskiej kryminalistyce kobiety zajmują szczególne miejsce, współtworząc od prawie stu lat zaplecze naukowe i techniczne polskiej Policji. W służbie kryminalnej realizują prestiżowe i wysoko wyspecjalizowane zadania, są biegłymi w różnych dziedzinach badań kryminalistycznych, a także zajmują się techniką kryminalistyczną, zabezpieczając ślady i dowody na miejscu zdarzenia.

Podczas gali nie zabrakło naukowych wykładów. Insp. dr Monika Porwisz zaprezentowała charakterystykę kobiet w polskiej Policji w ciągu 100 lat, a prof. dr. hab. Ewa Gruza przybliżyła sylwetki pionierek – kobiet, które w ciągu ostatniego wieku torowały drogę różnych specjalności badań kryminalistycz-

nych – zarówno w Polsce, jak i na świecie. Podczas debaty „Kobiety w kryminalistyce” biegły z CLKP oraz były ekspertki w różnych specjalnościach kryminalistycznych wymieniali doświadczenia oraz refleksje na temat roli kobiet w naukach sądowych i praktyce policyjnej.

„PROBLEMY KRYMINALISTYKI” – 70 LAT I 322 NUMERY

Siedemdziesiąt lat to tzw. platynowe urodziny, które symbolizują trwałość i wartość. Siedemdziesiąt lat obecności czasopisma powinno napawać dumą całą polską Policję, bo oprócz stażu wydawniczego charakteryzują je wysoki poziom publikacji i niegasnące zaufanie czytelników. Siedemdziesiąt lat to też kawał historii: – Dwa pierwsze numery nosiły tytuł „Biuletyn Poświęcony Zagadnieniom Taktyki i Techniki Śledczej”, by w lipcu 1956 r. ukazywać się już jako „Problemy Kryminalistyki” z nakładem 6500 egzemplarzy. Po 10 latach istnienia czasopisma zespół redakcyjny pisał, że „Problemy Kryminalistyki” „nie rezygnują z omawiania zagadnień teoretyczno-naukowych, jednak będą je wiązać z codzienną praktyką, tak aby czasopismo było przydatne dla organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości”. I w takim kształcie pozostały do dziś, wzbogacając łamy o kolejne treści, tj. technikę kryminalistyczną, metodykę badań oraz zagadnienia prawne. W publikacjach widać ogromny rozwój tego obszaru nauki i pracy policyjnych specjalistów, publikowane są prace naukowe i prezentowane projekty badawczo-rozwojowe realizowane w CLKP. „Problemy Kryminalistyki” obecnie liczą 322 numery i od 2010 r. znajdują się na liście ministerialnej czasopism punktowanych – przypomniawszy dyrektor CLKP insp. Iwona Marciniak-Krawczyk.

Podczas gali zaprezentowano został też krótki film o powstaniu „Problemy Kryminalistyki” z udziałem jego twórcy prof. dr. hab. dr. h.c. mult. Brunona Hołysta.

Gratulujemy zarówno jubileuszowi, jak i uroczystej gali, i życzymy kolejnych świetnych wydań.

IZABELA PAJDAŁA

Ustępująca ze stanowiska insp. Beata Trojanowska, kierownik placówki Bogdan Klich, chargé d'affaires a.i. w Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Waszyngtonie oraz obejmujący stanowisko podinsp. Krzysztof Markiewicz

NOWY OFICER ŁĄCZNIKOWY W USA

8 stycznia 2026 r. nowym oficerem łącznikowym polskiej Policji w Stanach Zjednoczonych Ameryki, I radcy Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Waszyngtonie został podinsp. Krzysztof Markiewicz.

Do zadań przypisanych do stanowiska oficera łącznikowego Policji należą m.in.: utrzymywanie w kraju oddelegowania bieżącego kontaktu z przedstawicielami Policji, lokalnymi służbami porządku publicznego, a także z krajowym biurem Interpolu oraz oficerami łącznikowymi państw trzecich; pomoc przy realizacji spraw pozaoperacyjnych wspólnie z partnerami zagranicznymi; promowanie wizerunku polskiej Policji na arenie międzynarodowej; realizacja zadań wynikających z członkostwa Polski w strukturach Unii Europejskiej.

Podinsp. Krzysztof Markiewicz pełni służbę od 2007 r. Posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe związane ze służbą w pionie kryminalnym w obszarze policyjnej współpracy międzynarodowej. Uczestniczył w policyjnych przedsięwzięciach poza granicami kraju, m.in. w sześciomiesięcznym delegowaniu do londyńskiej Metropolitan Police oraz delegowaniu w ramach Jednostki Specjalnej Polskiej Policji Misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności EULEX w Kosowie. W latach 2020–2025 pełnił służbę jako oficer łącznikowy Policji w Londynie.

Obecnie biura oficerów łącznikowych polskiej Policji funkcjonują w 14 krajach.

BMWP KGP

zdj. BMWP KGP

ADRES REDAKCJI:

02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150
tel. 47 72-161-26, fax 47 72-168-67
gazeta.policja.pl, gazeta@policja.gov.pl

/ Redaktor naczelny: podkom. Tomasz Dąbrowski
tomasz.dabrowski3@policja.gov.pl (47 72-136-10)
/ Sekretarz redakcji: podkom. Anna Krupecka-Krupińska
anna.krupecka-krupinska@policja.gov.pl (47 72-161-32)

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Krzysztof Chrzanowski,
Andrzej Chyliński andrzej.chylinski1@policja.gov.pl,
mł. insp. Klaudiusz Kryczka,
Izabela Pajdała-Kusińska, Elżbieta Sitek
adresy e-mail pracowników redakcji:
imię.nazwisko@policja.gov.pl (bez polskich znaków)

/ Konsultacja historyczna:

podinsp. Marcin Lasota, naczelnik Wydziału Edukacji Historycznej
Gabinet Komendanta Głównego Policji KGP

/ Dział foto:

Jacek Herok,
jacek.herok@policja.gov.pl (47 72-114-79)

/ Studio graficzne:

Edyta Banach-Rudzik, edyta.banach-rudzik@policja.gov.pl,
Wioleta Kaczańska,
wioleta.kaczanska@policja.gov.pl (47 72-135-46)

/ Korekta: Małgorzata Reks-Stabach (47 72-150-91)
malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

/ Cyfrowe Archiwum Fotografii Policyjnej i kolportaż: Konrad Bucholc (47 72-148-51),
Sławomir Katarzyński (47 72-136-13)

/ RADA REDAKCYJNA

- prof. dr hab. Michał Bijak – prodekan Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego, kierownik Centrum Zapobiegania Zagrożeniom Biologicznym Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego
- prof. dr hab. Ewa Jolanta Gruza – pracownik naukowy w Katedrze Kryminalistyki Instytutu Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego
- prof. dr hab. Andrzej Misiuk – kierownik Katedry Bezpieczeństwa Wewnętrznego Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego
- prof. dr hab. Andrzej Rychard – dyrektor Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk
- dr Irena Doroszkiewicz – adiunkt w Zakładzie Prewencji i Profilaktyki Instytutu Służby Prewencyjnej Wydziału Bezpieczeństwa i Nauk Prawnych Akademii Policji w Szczytnie
- dr Maria (Maki) Habertfeld – profesor nauk policyjnych w Departamencie Prawa, Policji i Administracji Sprawiedliwości Karnej w John Jay College of Criminal Justice w Nowym Jorku
- dr Kornelia Oblińska – adiunkt w Katedrze Bezpieczeństwa Wewnętrznego Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego
- dr Mirosław Oczko – wykładowca w Podyplomowym Studium Public Relations przy Kolegium Gospodarki Światowej w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, Wyższej Szkole Bankowej w Gdańsku i Uniwersytecie Łódzkim
- dr Mariusz Sokółowski – Uniwersytet Warszawski
- Piotr Caliński – prezes Zarządu Spółdzielni Bezpieczeństwo Obrotu Bankowego, wykładowca Instytutu Nauk Ekonomicznych PAN i Collegium Civitas

DRUK I OPRAWA: ArtDruk. Nakład: 25 000 egz.
Numer zamknięto: 22.01.2026 r.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo nieodpłatnego i nieograniczonego w czasie opracowywania publikowanych tekstów (w tym nadsyłanych do Redakcji listów lub innych niezamówionych przez Redakcję materiałów), korzystania z nich lub ich rozpowszechniania w innych publikacjach, w tym na własnej stronie internetowej. Redakcja zastrzega sobie prawo doboru reklam. Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń, listów i materiałów sponsorowanych Redakcja nie odpowiada.

Egzemplarze miesięcznika w policyjnej dystrybucji wewnętrznej są bezpłatne.

ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA

Medal imienia Podkomisarza Policji Andrzeja Struja to wyjątkowe odznaczenie przyznawane policjantom za podjęcie poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia z narażeniem własnego życia lub zdrowia oraz za podjęcie w czasie służby czynności ratowania życia ludzkiego ze szczególnym narażeniem własnego życia lub zdrowia. Dla policjanta, któremu medal zostanie nadany, przewidziano dodatkowe uhonorowanie przez podwyższenie emerytury o 1 procent podstawy wymiaru oraz możliwość otrzymania nagrody pieniężnej.

mł. asp. SEBASTIAN MARCHEWKA

W jednym z domów w Nasielsku wybuchł pożar. Dyżurny komisariatu Policji skierował na miejsce policjantów zespołu patrolowo-interwencyjnego – mł. asp. Sebastiana Marchewkę i sierż. szt. Marcina Malinowskiego. Policjanci przyjechali jako pierwsi i zastali cały budynek w płomieniach. Mimo ognia i kłębow dymu zaczęli sprawdzać, czy wewnątrz ktoś jest. Obchodząc dom, zauważyli, że drzwiami wejściowymi, mężczyznę uwięzionego przez pożar. Nie odpowiadał na próby kontaktu, dlatego policjanci musieli się do niego przedostać. Mł. asp. Marchewka przemieszczał się w kierunku mężczyzny jak najbliżej podłogi, by uniknąć płomieni. Chwycił go za ubranie i powoli wyciągnął na zewnątrz. Policjanci zadbali o mężczyznę do czasu przyjazdu ratowników medycznych, którzy podali uratowanemu tlen. Za tę akcję mł. asp. Sebastian Marchewka otrzymał Medal im. Podkom. Policji Andrzeja Struja. Do Policji wstąpił w 2016 r. Na początku był w Wydziale Ruchu Drogowego KPP w Płońsku, potem w pionie prewencji w KP w Nasielsku, obecnie jest w WRD KPP w Nowym Dworze Mazowieckim. W rodzinie policjanta tradycje mundurowe trwają od pokoleń. Jest w trakcie studiów II stopnia na Wydziale Bezpieczeństwa i Nauk Prawnych Akademii Policji w Szczytnie. Pasjonuje się motoryzacją, łącząc pasję z pracą zawodową.

sierż. szt. MARCIN MALINOWSKI

Pomaganie innym ma w genach. Od dziecka udziela się w ochotniczej straży pożarnej, jak dziadek, ojciec i bracia. Do Policji wstąpił w 2018 r. Od początku służy w pionie prewencji, najpierw w KPP w Pułtusku, a od 2020 r. w KP w Nasielsku. Sierż. szt. Marcin Malinowski w 2023 r. został odznaczony Medalem im. Podkom. Policji Andrzeja Struja za ratowanie mężczyzny z pożaru. Rok wcześniej pełnił służbę z mł. asp. Sebastianem Marchewką. Dyżurny poinformował o pożarze budynku w Nasielsku. Policjanci przyjechali na miejsce jako pierwsi. Zastali dom w całości objęty płomieniami i kłębam gęstego dymu. Interwencję rozpoczęli od sprawdzenia, czy wewnątrz są ludzie. Policjanci obeszli dom dookoła i od frontowych drzwi zajrzeli do środka. W środku był mężczyzna. Starali się nawiązać z nim kontakt, ale nie reagował, dlatego postanowili przedostać się do poszkodowanego, aby go wyciągnąć. Poruszali się na czworakach, asekurując się nawzajem i zatykając usta elementami mundurów, by uchronić się przed duszącym dymem. Udało się wyciągnąć mężczyznę na zewnątrz. Mimo że nie groziło już mu niebezpieczeństwo, nadal był oszołomiony. Funkcjonariusze, w miarę swoich możliwości, udzielili mu pierwszej pomocy aż do przyjazdu ratowników, którzy zajęli się poszkodowanym. Strażacy opanowali pożar.

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

**FUNDACJA POMOCY
WDOWOM I SIEROTOM
PO POLEGŁYCH POLICJANTACH**

tel.: 47 72-121-20; 47 72-148-21

e-mail: fpwisppp@policja.gov.pl

**PRZEKAZANIE
1,5% NIC NIE
KOSZTUJE**

FUNDACJA pomaga od 1997 r.

konto: PKO BP VI O/Warszawa 74 1020 1068 0000 1802 0059 9167

KRS 0000101309